

ఇటులు 2181 పేజీలో కేతరాజు తన కాసనములోఁ దన పూర్వులఁ గొందఱను బేర్కొనియున్నాఁడు. భీమరాజునకు మొదటి కేతరాజు కేతరాజునకు మొదటి భీమరాజు భీమరాజునకు రెండవ కేతరాజు అని రావుగారు వ్రాసి యుండుటచేతను అనేకసంస్థానములలోను జగద్గురువీరములలోను నామద్వయపరంపర యగపకుచుండుటచేతను ఇంకఁ గొందఱు కేతరాజులు లేరని సిద్ధాంతీకరింప సాధ్యపడమిచేతను కేతరాజులనేకులు గల రని యొప్పు వలసి యున్నది. వేల్పూరిరామేశ్వరస్వామి యాలయములోని కాసనములో గణపరాజు కోటకేతుని పుత్త్రిఁడుగా నుండినట్లు వ్రాయుట యిందునకు బాధకము గాదు. ఆరేండు కేతనకు భీముండును పుత్రునకన్న మఱియొకపుత్త్రిఁడై యుండిన నుండవచ్చును గదా! వీరభల్లాలు చరిత్రములందు నలుపురు గాన వచ్చుచున్నారు. కాన నాపేటివా రనేకులు గల రని యొప్పు వలయు. మొదటిప్రతాపరుద్రుఁడు రెండవ కేతరాజు రెండవవీరభల్లాలుఁడు అని సంఖ్యానిర్దేశముగ వారు వ్రాయుటచేతనే యీ పేర్లు గలవా రనేకులున్నారని తేటపడుచున్నది. ఇట్లుగునపు డీవి నానార్థకశబ్దములని యేర్పడఁగలదు. నానార్థకహర్యాదిశబ్దము లేకార్థమును బోధించుటకు సంయోగాదినహకారు లవశ్య ముండవలయు. అయ్యవి

శ్లో. సంయోగో విప్రయోగశ్చ సాహచర్యం విరోధితా

అర్థః ప్రకరణం లింగం శబ్ద స్వావ్యసయ సన్నిధిః

సామర్థ్య మాదితీ దేశః కాలో వ్యక్తిస్వరాదయః

శబ్దార్థ స్వానవచ్ఛేదే విశేషస్త్యతిహేతవః.

అని కావ్యప్రకాశమున వ్రాయఁబడినవి. ఇచ్చటఁ బ్రతాపరుద్రశబ్దాదులకు రావుగారు చేసిన విశేషార్థనిర్ణయము నేముటకు నహకారిగా నోరుగంటి కాకత్యాదిశబ్దములు లేవు. కాకతిప్రథమప్రతాపరుద్రుఁడు ఓరుగంటిప్రథమప్రతాపరుద్రుఁడు అని యుండినచో నన్యశబ్ద

పాశ్చాత్యమునంజేసి తదితర ప్రతాపరుద్రవ్యావృత్త యగును. అది
 లేవు. ఇతః గాలము సహకారిగాఁ దీసికొనఁ దగియున్నది. ఇట్లులైనం
 గాకరివంశములో నిర్దయు ప్రతాపరుద్రులు ప్రసిద్ధులు గలరు. వారిరు
 వురకుఁ గాలభేదమును గలదు. ఇట్టిస్థితిలో నెవనికాలమును బట్టి వీని
 యుద్ధమును మనము నిశ్చయింపవచ్చునో నిర్ధారింప నలవి గాక యున్నది.
 ఒకవేళ యుద్ధకాలమునుబట్టి అనఁగా యుద్ధకాలమున నున్నప్రతాప
 రుద్రుఁడు ప్రథమప్రతాపరుద్రుఁడు గాన దానింబట్టి యితఁడు ప్రథమ
 ప్రతాపరుద్రుం డని యనుకొంద మన్నచో యుద్ధకాల మెద్దియో
 తెలియ దయ్యెను. అకాలము తెలియకయే కదా వీరిపేర్లను బట్టు
 కొని పెనంగులాడుచున్నారు. అది చెలిసి యున్నచో నీప్రయాస
 మున కవసరమే యుండదు. కాబట్టి యీశబ్దార్థములను బట్టియే
 యుద్ధకాలము నిర్ణయింపఁదగియున్నది. ఈశబ్దములు పలానావారిని
 ఖాధించు నని నిర్ణయించుటకు మార్గాంతరము లేనందున యుద్ధకాల
 మును బట్టియే వీనియధునిర్ణయము చేయఁదగి యున్నది. ఇట్లుగనఁ
 థత్కాలిక కాకతీయేతరప్రతాపరుద్రవ్యావృత్తికాక పోవుటయే కాక
 యన్యోన్యాశ్రయదోషము దొందుకొని పరస్పరాపేక్షచే నేయర్థము
 గాక యట్టే నిలిచి పోవును. ఇట్లు ప్రమాణములు లే వనుట స్పష్టము.
 ఇట్టిస్థితిలో రావుగారు “ ఇంతయేలకీ మొగటిప్రతాపరుద్రుఁడు నలగామ
 రాజునకు నైన్యము సంపె నని చెప్పఁబడియుండుటచేత 1196 వఱకు
 పరిపాలనము చేసినప్రతాపరుద్రునితో బ్రహ్మనాయఁడు సమకాలికుఁ
 డనుట స్పష్టము గదా! ” యని యేయాధారమున నిర్ధారించి వ్రాసిరో
 తోఁపక యున్నది. రుద్రదేవునిశాసనములందుఁ గాని గ్రంథములందుఁ
 గాని యీవిషయము గానరాదు. “చెప్పఁబడియుండుటచేత” అనివ్రాసి
 నారు కాని ఎచ్చటఁ జెప్పఁబడినదో వివరింపవలె. అంత ఘంటా ఘోష

ముగ్ధుల జేప్పబడి యుండినచో, లై పండితు లనేకవిధములుగఁ బాఠశాలమునకై చర్చ లొనరించుట నిరుపయుక్తము కాక పోదు గదా!

ఈ న్యాయమును బట్టియే కోటకేతుండు భీమరాజుకుమారుడై ధరణికోట నేర్చిన రెండవకేతరా జనుసిద్ధాంతము భంగపడఁగలదు. పల్నాటిపీఠచరితములో భీమరాజుకుమారుఁ డని గాని ధరణికోటపురాధీశ్వరుఁ డని గాని వ్రాయఁబడలేదు. కాఁబట్టి యాగృహ నామము గల మఱియొక కేతరా జయియుండిన నుండ వచ్చును. యుద్ధకాలమున నున్నవాఁ డతఁడె యనునిర్ణయ మన్యోన్యశ్రయ దోషముచేతను, దత్కాలికు లైన యితరకేతరాజులకు వ్యాసృత్తిగాక పోవుటచేతను, నిలువఁ జాల దని వ్రాయఁబడియెను. తత్కాలము నందుఁ గోటకేత్రము గృహనామముగాఁ గలకేతరాజు లింకఁ గొందఱు లేరని చెప్పటకు సాధ్యపడదు గదా! కేతరాజునకుఁ గోటపడము ధరణికోటకబ్బెక దేశము గా దనియుఁ దన్నివాసమునఁ గలిగినది కా దనియుఁ దరువాత విస్తరముగ నిరూపింపఁగలను. అమరావతిశాసనమును బట్టి యితఁడు రెండవకోటకేతుండై యని సిద్ధాంతీకరింప వలను గాదు. ఆశాసనములో నట్లు లేదు. గ్రంథములో వానిని బోధించునట్లు వ్రాయఁబడలేదు. అంత సుప్రసిద్ధునిఁ బేర్కొనునపుడు వానిఘనతను దెలుపుకేటములను బ్రయోగింపక యనామధేయునివ్రాసినటులు కోటకేతుండుని వ్రాయఁదగదు కదా! అతఁడే యీరండయి యుండినచో, దాను బల్నాటియుద్ధమునఁ జేసినట్టిప్రసిద్ధకృత్యమును దనశాసనములందు వేవియందును వ్రాయక మానధారణముగలిగియుండుటకుఁ గారణమేమి? శాసనములలో వ్రాయఁబడలే దని బేరితద్వి గణపతివలన సమర్థానింపఁబడుటలో సగు నిషయములను విశ్వసింప మన్న పీఠభద్రరావుగారు శాసనానుదాహృత మైనకేతరాజువృత్తాంతమును విశ్వసిం

అట్లు వివిధములగు లేదు. అదిలేక యితఁడే యాకేతధాతో ముఖ్యము
కాఁగో యని సంశయము జనించునపుడు వారియిష్టసిద్ధి కా నేరదు.

ఇట్లు వీరభల్లాణుండు ద్వారసముద్రాధిపతి యైన రెండవవీరభల్లాణుఁ డను సిద్ధాంతము కూడ నిరస్తం బగును. నలువురు వీరభల్లాణులు చరితములందుఁ జూపట్టుచున్నారు. పలానా వీరభల్లాణుఁ డని గ్రంథమున లేదు. యుద్ధకాలమును బట్టి చూత మన్న నన్యోన్య్యాశ్రయంబుఁ దత్కాలికవీరభల్లాణాంతరావ్యావృత్తియుఁ జూపెట్టియున్నది. ఆకాలమందు వీరభల్లాణనామము గలవా రితరులు లేరని చెప్పటకు సాధ్యపడదు గదా! రెండవవీరభల్లాణుండు తనశాసనములం దెచ్చటను దాను జతురంగసైన్యముతోఁ బల్నాటియుద్ధమునకుఁ జొనినట్లు వ్రాయుట లేదు. ఇట్టి ప్రసిద్ధకృత్యము వ్రాయమికిఁ గారణ మేమి? రావుగారి! శాసనానుదాహృతవిషయము విశ్వాసపాత్రము గా దయ్యదు. కావున నతఁడు రెండవవీరభల్లాణుఁ డను సిద్ధాంతము నిరస్తం బగుచున్నది.

ఇ దంతయుఁ బరిశీలింపఁగాఁ బ్రతాపరుద్రకోటకేతవీరభల్లాణ శబ్దములకు స్వేచ్ఛార్థమును గల్పించుకొని యందువలనఁ బల్నాటివీర యుద్ధకాలనిర్ణయముఁ జేసికొని తన్మూలమున “ఇంత యేల? ప్రథమ ప్రతాపరుద్రుండు నలగామరాజునకు.....స్పష్టము గదా!” అనియు, “పల్నాటివీరులకాలమును దెలిపెనుచరిత్రాంశము లెఱుంగమిచేతనో” అనియు మున్నుగా వీరభద్రరావుగారు వ్రాయుట యని చారపిద్ధ మని యేర్పడుచున్నది.

ఇదిగాక యీ ప్రతాపరుద్రుండు కాకతీయుఁ డని చెప్పటకు నీలే లేదు. ఎందుకనఁగా నలగామరాజు యుద్ధాహ్వనపత్రిక లంఘనపుడు కర్ణాటమాళవమళయాళప్రముఖదేశాధీశుల కంపఱకు సంపఱు వ్రాసిన

కవి కాకతివారికి యుద్ధాహ్వనపత్రిక సంపెనని వ్రాయలేదు. కనుకను పలునాటివిరచితమున నలగామరా జాయారాజులకు యుద్ధాహ్వన పత్రిక లంపినాఁ డను సరిదర్శములో వాక్యములు క్రిందివిధముగఁ జూపబడుచున్నవి.—

“వ్రాయించె లేఖలు వసుధేశతనికి
 బ్రహ్మనాయనివద్ద బలు వైనకుంత
 మున్నది యని భీతి నుర్వీశు లెల్ల
 సప్తనా లిచ్చినా రడిగినయట్లు
 లేచును మీరలు నేకమై యిపుడు
 పటువిక్రమస్ఫూర్తి ప్రకటంబుగాను
 బ్రహ్మనాయనిగర్వఁజేసి దూలించి
 మనసులో నరమరలే మానియు మనము
 పోరాడి శత్రులం బారిగొనియెదము
 శ్రీగిరీశునియాన చెన్నునియాన
 అని బాసపత్రిక లపుడు వ్రాయించి
 మామగండముకోట మను జేకునకును (1)
 ధరణికోటపురికి దక్షుఁడైనట్టి
 భీమదేవుం. డనువృద్ధీశునకును (2)
 గోలంకిభర్తకు (3) ఘూర్జరపతికి (4)
 నురగ సేనుం డనునుర్వీశ్వరునకు (5)
 నేడుమూఁడెము లేలు నెఱుకుకామునికి (6)
 బొన్నాశృభూపతి (7) పొదిలెరాజులకుఁ (8)
 గటకాధిపతికిని (9) గల్వరాయనికి (10)
 దేవాద్రి నేలెడుతెలుఁగుబిడ్డలకుఁ (11)

బెడ బాహుభూపతి (13) భీమసేనులకు (14)
 మూర్ధకుమారాఖ్యచోళరాజునకు (15)
 సంగ్రామవిజయుఁ డౌ జయదేవునకును (16)
 జయసింగునప్పతికిఁ (16) జంద్రాద్రిపతికి (17)
 ధీరవిక్రముఁ డైన తిరునాళ్ళపతికి (18)
 వీరభక్తామిందు విక్రమాధ్యునకు (19)
 సరవసింగాళ్ళున (20) కర్ణమావతికి (21)
 బంగాళపతికిని (22) బాండ్వేళునకును (23)
 మళయాళ (24) కర్ణాట (25) మాళవేంద్రులకు (26)
 వ్రాయించి పంపిన వా రెల్లఁ గూడి
 చింతించి గీరితిఁ జత్తంబులోన
 నలగామరాజును నాయనివారు
 పగ వెట్టుకొని పోరఁ బైన మైనారు
 తనకు సహాయులై తరలి రండంచు
 నయలేఖ లంపెను నలగామరాజు
 సవతిపుత్తుల కిచ్చ నమకూరఁ బోరు
 తీర దెవ్వారలో తెగటారుదనుకఁ
 గాముఁడు గల్చినఁ గలయప్పనములు
 లే వని పంపెను లేఖలు మనకుఁ
 గదలుద మిప్పుడు కామునికడకు *

అని. ఇట్లెవరవరికో యూరును బేరును దెలియని దేశకాలవిప్రకృ
 ప్తుల కాహ్వానపత్రికల సంపి నలగామరాజు దసరాష్ట్రముతోఁ గలిసి
 యున్న యేకళిలాపగరసామ్రాజ్యము నేలచు ఘనతః గాంచియున్న
 కాకతివారి కాశ్యపవత్రిక సంపకుండినపు డనామాత్యుడైన ప్రతాపరు

ద్రుఁడు వీలువనిచేరంటముగ నలగామునకు వేయియశ్వముల సంపాదనను విశ్వసనీయుము కాదు. కాన నితఁడు కాకతీయుఁడు గాక మఱి యొక ప్రతాపరుఁడ్రుండు అనఁగాఁ జేరులేక యుద్ధమున కాహూతులలో ఒకటకాధిపతికిని, గల్వరాయనికిని ఇత్యాదిగాఁ జెప్పఁబడిననరపతులలో నొక్కఁడైయుండనోపు. కాకతీవారికిఁ దక్కఁగలరుల కెవ్వారికిని ప్రతాపరుఁడనామ ముండ దని చెప్పుట సాధ్యపడదు కదా !

ఒకవేళ దుద్రదేవుండు నలగామరాజుచే నాహూతుండు గాక పోయినను నలగామరాజుననుగ్రహమును గోరి తదింగిత మెఱింగి సైన్యము సంపాదనని యనుకొనుటకును వీలులేదు. నలగామరాజు సంతటి సామంత మహీకాంతుల సంతతుల కిరీటరత్న కాంతులచే నీరాజితాంఘ్రియుగళుం డగుదుద్రదేవుండు నలగామరాజుననుగ్రహముఁ గోరినాఁడనువిషయ మెంతమాత్రమును విశ్వాసపాత్రంబు గాదు గదా ! వీరిరువురకు రూఢసంగతి యుండెననుట గూడ నిందుచేతనే సంభావితము కా దని తేటపడఁగలదు.

ఇది గాక, నలగామనిచే నాహూతు లైనట్లు కవిచేఁ గంతోక్తముగఁ జెప్పఁబడినకోటకేత వీరభల్లాలు గూడఁ బైని వీరభద్రరావు గారు వ్రాసినవారు గాక మఱియెవరో ఆపేరిటివారై యుండవలె నని నృప్తముగ నుడువ వచ్చును. దీనికై నలగామరాజుస్థితి యెట్టిదో పైవారలస్థితి యెట్టిదో చూడ వలసియున్నది. నలగామరాజు చేదిదేశము నుండి రాజ్యభ్రష్టుండయి వచ్చినతలెండి యగుననుగురాజునకుఁ జందనపూలురాజు దనకూతు నిచ్చునపుడు హరణముగా నిచ్చినయొక పల్నాటితొలూకా నేలుచున్నవాఁడు. కోటకేతమహారాజు పితృపితామహాదిపరంపరగా వచ్చినధనశికోటరాజ్య మనుభవించుచు ఘనత కెక్కి యమరావతికాసనములో వ్రాఁచబడిన

స్వస్తిశీవతుస్సముద్రముదితవసుంధరాపరిపాలక శ్రీమత్త్రిగ
యనపల్లవప్రపాదాసాదితకృష్ణవేదేదక్షిణ పట్టహస్రావసేవల్లభ భయ
లాభదుర్లభ చోళచాళుక్యసామంతమదానేకపమ్మగేంద్ర విభవామ
రేంద్ర.....శ్రీమత్తహమండలేశ్వర ప్రతాపలంకేశ్వర ”

అని మొదలగుబిరుదములను వహించి యాకాలమున సుప్రసిద్ధుం
డయి యుండె ననుటకు నందియము లేదు. మఱియు నితఁడు రాజమ
హేంద్రవరము మొదలుకొని కాళహస్తివఱకుఁ గలయాంధ్రదేశమును
బాలించినగొంకరాజునకు మేనల్లుఁడుగా నుండెను. అనుగురా జీదేశ
మునకు వచ్చునప్పటికిఁ జందనవోలురాజ్యము కోటకేతునిమేనమామ
యగుగొంకరాజునధీనముగానే యుండె నండ్రు. ఇంక రెండవవీరభల్లా
ణుండు ద్వారసముద్రము రాజధానిగాఁ గృష్ణానదివఱకుఁగలకర్ణాటదేశ
మంతయు సుద్దామముగఁ బరిపాలించుచుఁ గల్యాణపురాధిపతులగు
కాలచూరులను జయించి రాజాధిరాజయి జగత్ప్రసిద్ధి గాంచి యక్కా
లపురాజుకోటిలో మేటియై యుండినవాఁ డనువిషయమును జరిత్ర
ములు చాటుచున్నవి. ఇట్టివారలకు నలగామరాజు యుద్ధాహ్వన
పత్రిక లంపె ననియు, వీరు చతురంగసైన్యములతో యుద్ధమునకు
వచ్చి యుండి రనియు, వ్రాయుట యెంతమాత్రము విశ్వాసపాత్రము
గా దనుట తెల్లము గదా! కాబట్టి పైవారు రెండవకోటకేతుఁడు
రెండవవీరభల్లాణుండు గాక యాపేటివా రెవరో యై యుందురని
నిశ్చయముగ నుడువ వచ్చును.

ఇంతియకాదు మఱియొకవిధమునఁ గూడ వీరు పైవారు కా
రని నిశ్చయింపు వచ్చును. చూడుఁడు. యుద్ధాహ్వన పత్రిక లంపు
మని నాయకురాలు నలగామునకుఁ జెప్పనప్పుడు

“మన కప్పనము పెట్టుమన్నెవారలకుఁ

బంపించి లేఖలు బలములు గొల్పి
పగతుల శిరముల బలిమివి గొట్టి "

అని చెప్పె ననియు నాపత్రిక లందినతరువాత వారెల్లఁ గూడ

“ కాముఁడు గెల్చినఁ గలయప్పనములు
లే వని యంపెను లేఖలు మనకు ”

అని యనుకొనిరనియుఁ బైసందర్భమున వ్రాయఁబడి యున్నది. గెల్చినఁ (మనము) జయించినచో కలయప్పనములు మనకు ఉండిన—అనఁగా మనమియ్యవలసినకప్పములు లేవు అని కాముఁడు మనకు లేఖలు అంపె ను అని యన్వయము. ఇందువలన నలగామునిచే నాహూతు లగు నరేంద్రు లతనికిఁ గప్పము లిచ్చుచున్నట్లును యుద్ధమున గెల్చినచో వారికవి మాఫీ చేయఁబడునని నలగాముఁడు వ్రాయించినట్లును దాతృత్వ మగుచున్నది గదా ! వీరభల్లాణునియుఁ గోటకేతునియుఁ జరిత్రములు పూర్తిగఁ జదివినవారు రాజ్యభ్రష్టుండఁబడి స్త్రీమూలక మగు స్వల్ప మయినపల్నాటిరాజ్యమునకుఁ బాలుపడిన నలగామునకు రాజాధిరాజు లగు పయివా రప్పనము లిచ్చుచుండి రనుటయు నవి మాఫీ చేయించు కొనుకొర్కితో వారు యుద్ధమునకు వచ్చి యుండి రనుటయు నంత మాత్రము విశ్వసింపఁగలరో యిట్టి యసంభావితార్థమునకయి నేను విస్తరించి వ్రాయఁబనిలేదు. యుద్ధాహూతులలోఁ గోటకేతుండు లేడు కాఁబట్టి యతనియం దిది యన్వయింప దని యనుకొనుటకు వీలులేదు. అతనితండ్రి యగుధరణికోటభీమరా జప్పనము నిచ్చువాఁ డయినపుడు తత్పుత్రుం డగుకోటకేతుండిచ్చువాఁడు కాఁ దనుటకు వీలుండదు కదా ! మఱియుఁ గోటకేతుండు దసమేనమామ యియి చక్రవర్తిగా నున్న గొంకరాజున కొకజేరిఁ గప్పము కట్టినం గట్టిన గాని వారివలనఁ దిరిపెముగ రాజ్యము నొందిననలగామరాజునకుఁ

గట్టఁడు గదా! కాలుట్టి ధరణికోట రెండవకేతరాజు వ్యారసముద్రపు రెండవవీరభల్లాలుఁడు కాక మఱియెవరో ఆపేరిటివారు పల్నాటి యుద్ధమునకు వచ్చి యుండినవా రనుట స్పష్టము.

ఇందువలననే బంగాళ మళయాళ మాళవ ఘూర్జర కర్ణాట పాండ్యచోళ ప్రభృతిదేశాధీశులు గూడఁ బల్నాటియుద్ధమునకు వచ్చి పవారు కా రని యర్థసిద్ధ మగుచున్నది. ఆయాదేశముల నేకచ్ఛత్రాధిపతులుగా నేలుచుఁ బసిద్ధిగన్న రాజేంద్రులు స్వల్పరాష్ట్రాధిపతి కిప్పనములిచ్చుచుండి రనుటయుఁ దానంజేసి తదాజ్ఞను శిరసావహించి యుప్పనములు మాఫీ యగు ననుపెద్దకొర్కితో యుద్ధమున కేలేంచి యుండి రనుటయు మిక్కిలి యసంభావితములు కదా! ఇట్లుండఁగా ప్రథమప్రతాపరుద్రుఁడు నలగామునకు గప్పము గట్టించుండి యందు వలన యుద్ధమునకు సాహాయ్యముఁ జేసెననునది స్పృశింపను గూడఁ దగినది కా దని తేటపడక పోదు.

ఇ దంతయుఁ బరిశీలింపఁగా శ్రీనాథకవి తనచరిత్రము చదువు పారిపీనులవిందుగా నాయాదేశాధీశులు యుద్ధమునకు వచ్చి యుండి రని కల్పించి యైన నుండవలె. లేదా పల్నాటికిఁ జేరువ నున్నపాలెగాం ద్రకుఁ బ్రతాపరుద్రుఁడు వీరభల్లాలుఁడు బంగాళపతి మాళవేంద్రుఁడు పాండ్యేశుఁడు అని మున్నగునవి నామములై యైన నుండవలె. ఇంతి యేకాని వేరుగా నుండ నోపదు.

ఇట్టిస్థితిలో వీరభద్రరావుగారు ప్రథమప్రతాపరుద్రుఁడు నల గామరాజునకు పేయిగుట్టయు లంపె ననియు రెండవకేతరాజు బ్రహ్మ నాయనికడకు రాయబారము కొనిపోయె ననియు రెండవవీరభల్లాలుని ఖామము.....యున్నది అనియు వ్రాయుట వింతగా నున్నది.

ఇం కొకటి. పల్నాటియుద్ధమునకుఁ బైరాజులు వచ్చినా రనుట మిక్కిలి యసంభావిత మని ప్రకారాంతరమునఁ గూడ సిద్ధించు

చున్నది. దీనికై నలగామరాజు వారి కావ్యానవత్రము లెపుడంపెనో వార లెపు డేరితిగ వచ్చిరో విచారింపవలసియున్నది. పల్నాటివీరచరిత్ర ములో మలిదేవరాజు బ్రహ్మనాయఁడు యుద్ధసన్నద్ధులయి ససైన్యముగఁ గార్యమపూడియుద్ధరంగము ప్రవేశించి తమరాజనీతి న్నాయానువర్తిత్వము ప్రకటించుటకయి నలగామునెద్దకు బట్టుమూర్తిని సంధికై బంపి రనియు నాతఁడు సంధి కొడంబడక మలిదేవరాజుబ్రహ్మనాయకాదులపౌరుషపరాక్రమములను దృఢీకరించి బ్రతుకం గోరి యుండినచో వచ్చినత్రోవ పట్టుకొని వెడలుట శ్రేయం బనియుఁ గాని చో రణబలి గావించెద ననియుఁ జెప్ప మని బట్టునకుఁ జెప్పిపంపి, తరువాతఁ దాను యుద్ధసన్నద్ధుండయి వెడలునపుడు నాయకురాలి యాలోచనవలనఁ దన కప్పనము లిచ్చునట్టి యాయారాజులకు యుద్ధాహ్వానపత్రిక లంపి ససైన్యఁడయి కార్యమపూడి చేరె ననియు, నావల నాయారాజులు వచ్చి నలగామరాజును జేరి రనియు వ్రాయఁబడి యున్నది. ఈయాంధ్రులచరిత్రముయొక్క యేడవప్రకరణమున 216 వ పేజీలో వీరభద్రరావుగారు కూడఁ బై కథాపందర్శము నిటులు వ్రాసి యున్నారు. —

“దూతను వచ్చినదారిని బంపి వైచెను. పిమ్మట నలగామరాజును నాయకురాలును తమకు సాహాయ్యము చేయవలసినదిగా నానా దేశరాజులకును లేఖలను బంపించిరి.....నలగాముఁడును వీరపురుషోచితము లయినకర్తముల నెల్ల నాచరించి గజారోహణం బొవర్చి నిజ సైన్యంబులతోడ బయలుదేటి కార్యమపూడికి వచ్చెను. మహారాజులనేకు లసంఖ్యాకము లయినసైన్యంబులతోడ వచ్చి యుద్ధభూమిని నలగామరాజును గలసికొన్నట్లుగా వీరచరిత్రమున మిక్కిలి యతికయోక్తులతోఁ గూడినవర్ణనములతోఁ జెప్పఁబడియెను. ” అని.

యుద్ధాహూతు లయినరాజులరాక పల్నాటివీరచరితమునఁ
గ్రిందివిధముగఁ జూపుచున్నది.

అలి మీఱ వీరభల్లాఁబుండు (1) వచ్చె
బటువిక్రమాధ్యులు పండ్రెండువేలు
కడలవా రొకవేయి గజచయ మమర
బొన్నా శృవిభుఁడు (2) సముద్వృత్తివచ్చె
బదినూలువేలకాల్పలములతోడఁ
గూడి ముప్పదివేల కుంజరావళులఁ
గదిసె మాళవపతి (3) కామభూవిభునిఁ
గడఁగి తొమ్మిదివేల కాలరిబంట్ల
సమ్రదగినయట్టి నాయకచయము
నొకవేయి యశ్వాల నొనరఁ బ్రతాప
యద్రుఁడు (4) పంపించె హాథసంగతిని
బదివేలకాలరిబలములతోడ
ముదమునఁ బ్రాచిదే * వ్రుండును (5) గలసె
నీలికెక్కెంబుల నేలైనబంట్లు
వెంట రా (6) బంగాళవిభుఁడును గలసె
గజములు పదివేలు ఘన మైనబలము
నిరువదివేలతో నేలెంచె నొడ్డ
భువి గేలుబలదేవపురుషోత్తముండు (7)
పదివేలతురగముల్ బంట్లొకలక్ష
కూడి రాఁ గల్యాణ (8) ఘూర్జరపతులు (9)
కామునిఁ గదిసిరి గౌరవ మెసఁగ
ధనరథాన్యుఁడు (10) వచ్చె దర్పించు మీఱ
మహిదేవిదాసుఁడు (11) మొడకరుల్ వేయి

శకటసహస్రముల్ చనువునఁ గొలువ
 నేతెంచె పాహస మెల్లవా రెఱుంగఁ
 బదిలక్షలబల ము * త్వవమునఁ రాఁగ
 ద్రావిడ (12) కేరళ (13) ధరణీశవరులు (14)
 వచ్చిరి నలగామవసుధేశుకడకుఁ
 బద్ధ సేనుండునుఁ (15) బరువడి వచ్చె
 గురుసహస్రద్వయ ఘోటకయుతుఁడు
 గుండమదేవుఁడు (16) గొబ్బూరిరాజు (17)
 మొదలయిన రాజులు ముఖ్యు లొబంట్లు
 నేనూఱుతోఁగూడ నెనుబదిమీఁద
 నెనుబదివేలతో నేతెంచి రవుడు
 తక్కినరాజులు తమతమబలము
 లెసఁగఁగ నేతెంచి రివ్విధంబునను" అని.

ఈరాజులయాగమనవిషయము సావధానముగఁ బరిశీలించు
 దగియున్నది. పల్నాటిదేశమునకు ద్వారసముద్రము దేవాద్రి మొద
 లగుకర్ణాటదేశములు, మళయాళము పాండ్యరాజ్యము మున్నగు
 దక్షిణదేశములు, కల్యాణము ఘూర్జరము మున్నగుపశ్చిమదేశ
 ములు, బంగాళము కటకము మొదలగునుత్తరదేశములు మిక్కిలిదూర
 మున నున్న వనుట తెల్లము. ఇప్పటివలె గాక యక్కాలమున మార్గ
 ములు సరిగా లేకయు మార్గమధ్యమున నాయారాష్ట్రాధిపతు లగు
 వీరులు కయ్యమునకు నడ్డము వచ్చి యిబ్బందులు గలుగఁ జేయుటయు
 మున్నగునీతిబాధలు వాచామగోచరములయి యుండె ననునది సజ్జన
 సిద్ధము. ఏనిర్బంధములు లేక వచ్చినను గాల్పడకగా వచ్చువారలు
 నెలలపైని వత్తురు గాని దినములలో రా నేర రనుట లోకు లెఱుంగు
 ఘోష. ఇట్టిసీతిలోఁ బైఁ బేర్కొనబడినవిధముగ రాజులు గణరథ

జాతపదాతివర్గముతో వచ్చుట కెంతో కాలము పట్టును గదా! పల్నాటినుండి యాహ్వానపత్రములు గొనిపోయినవా రచ్చటఁ జేరుట కును వారిచ్చటికి సమరివారముగ నేతెంచుటకును గొన్ని నెలలు పట్టు నని నిస్సంశయముగ నుడువ వచ్చును. మఱియు నాహ్వానపత్రక లందినతరువాత

“ వ్రాయించి పంపిన వా రెల్లఁ గూడి

చింతించి రీరీతిఁ జిత్తంబులొన ”

అనుటచే నాయాగాజు లెల్లఁ గూడి కొంతపట్టు చింతించి యావల బయలుదేరినట్లు వ్రాయఁబడినది. దూరదూర దేశములం దుండినవారు గూడుటకు మరల స్వరాష్ట్రములు చేరియో యచ్చటనుండియో వెడలి వచ్చుటకు నింకఁ గొంత తడవు గాక మానదు. దీర్ఘమైరము గలరాజులు సంధి కొడంబడక యుద్ధసన్నద్ధు లయి రణరంగమును బ్రవేశించిన తరువాత యుద్ధమునకుఁ దడవు నేయుదు రనుట యవిశ్వసనీయం బని వ్రాయం బనిలేదు. నలగామరాజు గురిజాలనుండి 20 మైళ్లు దూరమున నున్న కార్యముపూడికిఁ జేరినవెంబడి అనఁగా నొకటిరెండుదినములలోపల బంగాళమశాయాళాది దేశాధీశులు తమతమదేశముల నుండి యెన్నియో యోజనములు దూరముననున్న కార్యమపూడిఁ జేరుట సంభావితము గాదు. నలగామరాజు “ మాకు సహాయులైన రాజులు వచ్చువఱకు యుద్ధమున కారంభింపఁ గూడ ” దని ప్రతిపక్షులకు నియోగించుటయు వారు వల్లే యని మిన్న కుండుటయు సంభవింప దని యనువారు లెఱుంగఁ గలరు. కాఁబట్టి పల్నాటియుద్ధమునకుఁ బై రాజులు వచ్చియుండి రనుట మిక్కిలి యసంభావితము.

మఱియు వార లిటుకు రావలసినంత ఘనకార్యము గూడఁ జూపట్టదు. కనుఁగూ, వీరభల్లూఁగుడు లెక్కకు మీరినగజములు తప్పకూడవేలు భటములు గల సైన్యముతోను బొన్నాళ్ళ

విభుడు. లక్షకాల్పలము గల సైన్యముతోను మూలవతి ముక్కు
దివేలు కుంజరావళులు గల సైన్యముతోను గూడి వచ్చినట్లును
వ్రతావరుక్షుడు తొమ్మిదివేలు కాల్పలము సమకమైన సంఖ్యలేనట్టి
నాయకసమూహము వేయి యశ్వములు గలసైన్యము సంపన్నుడు
ప్రాచీదేవుండు పదివేలుకాల్పలముతోను బంగాళపతి లెక్కలేనిబంట్లు
తోను బలదేవపురుషోత్తముండు పదివేలు గజములు ఇరువదివేలు
బంట్లు గలసైన్యముతోను గల్యాణపతియు ఘూర్జరపతియుఁ బదివేలు
గుట్టములు లక్షబంట్లు గలసైన్యముతోను మహిదేవిదాసుండు వేయి
గజములు వేయిబండ్లు గలసైన్యముతోను ద్రావిడకేరళధరణిపతులు
పదిలక్షలబలముతోను పద్మనేనుండు రెండువేలపెద్దగుట్టములతోను
గుండమదేవుండు గొబ్బూరిరాజు మున్నగువార లెనుబదివేల యేనూట
యెనుబది మంచిబంట్లతోను తక్కినరాజు లివిధంబున అనఁగా నెను
బదివేల యేనూటయెనుబది సంఖ్యగల సైన్యముతోను వచ్చినట్లును
జెప్పఁబడినది. ఈసంఖ్య చూడ నిరువదిలక్షలకు మించియున్నది.
ఇచ్చటఁ బదునేడురు రాజులు మాత్రమే వ్రాయఁబడిరి. యుద్ధాశ్వన
పత్రికలో వ్రాయఁబడిన తక్కిన తొమ్మండుగురురాజుల సైన్యము
యొక్కయు నిందు లెక్కలేకచెప్పిన సమూహవాచకశబ్దములచేఁ దెలి
యఁ దగిన సైన్యముయొక్కయు సంఖ్యను మన మూహించినచో నగో
చర మగును. కాబట్టియే కవి

“వచ్చినబలముల వరుస గణించ

బుద్ధిమంతుల కైనఁ బొందదు నేర్పు”

అని వ్రాసెను. ఇట్లు సంఖ్యాతీతమైన సైన్యముతో రాజాధిరాజులు
వచ్చునంతవని పల్నాటిపాలెగాండ్ర యుద్ధమున నేమియుఁ గానరాదు.
తుదకు వచ్చినసైన్యమువిడిదికైనఁ బల్నాటిదేశము చాలదు. శ్రీకైలా
సాశ్రమము చేరువ నున్నది కాబట్టి యది విడిదిగాఁ జేసినను వచ్చినవారి

అట్లొకదశములకుఁ బూర్ణాటిదేశము విక్రయించినను జాలదు. కోడి
కుందములూ వచ్చినపగవలన జరిగినయీ చిన్నభూస్వాముల తగవు
వాస్తవమునఁ గవిచెప్పినంత జరిగియుండినచో వారివారి కాసనాదు
లందుఁ దప్పక వ్రాయఁబడి యుండును. అట్లెచ్చటను గానరాదు, ఈ
వచ్చినవా రెల్ల నోడుట వాస్తవమే యయినయెడ బ్రహ్మనాయఁడు
మలిదేవరాజును సార్వభౌమునిఁగాఁ జేసి యుండును.

కాఁబట్టి కవి కేవలవాగాటోపమున యుద్ధము నింత పెంచి పెద్ద
చేసిన వాఁడే కాని వాస్తవమున నింత జరిగి యుండదు గాన దీనికై
లక్షలకొలది సైన్యముతోఁ బైరాజులు రావలసినంత పనిగలిగియుండు
నని నమ్ముటకు వీలులేదు. కావుననే వీరభద్రరావుగారు “మిక్కిలి
యతిశయోక్తులతోఁ జేసిన వర్ణనములతోఁ జెప్పఁబడినది” అని
వ్రాసిరి. ఇంక నీవాక్యములలోఁ జెప్పఁబడిన రాజులనామముల విషయ
ములో ననేకాసందర్భములు కానవచ్చుచున్నవి. విస్తరభీతిచే వ్రాయ
నైతిని. ఇదంతయుఁ బరిశీలింపఁగా విల్సన్ దొరగారు “బ్రహ్మ
నాయఁడు మఱి పన్నిద్రఱు భూస్వాములు పశువుల మేపరులు గలిసి
పూర్ణాటిదేశములోని మాచెర్ల గురిజాల అను రెండుపట్టణములమీఁద
యుద్ధము చేసిరి” అని వ్రాసినవిషయమే వాస్తవ మని నమ్మఁదగి
యున్నది. ఇందువలనఁ గవి యల్పవిషయములఁ బెంచి వ్రాసినాఁ
డనియు నందుచే నివి యవాస్తవము లనియు నందుచే నమ్మఁదగ
వనియుఁ దేలును. రావుగా రతిశయోక్తులతోఁ జేరినవర్ణనము లన్న
మాటకుఁ గూడ నిదే తాత్పర్యము. లేని యర్థము నున్నట్లు వర్ణించుట
గదా యతిశయోక్తి. అట్టివర్ణనములు వాస్తవములు గా వనుట
తెల్లము. అవాస్తవము లని తెలిసియు నం దున్న ప్రతాపదుద్రాది
శబ్దములను బట్టి కాలనిర్ణయము చేసికొని దానిచే మమ్ము వారు
చూయుట తగదు.

ఇక నంతటి శ్రీనాథమహాకవి యంత యసంభావితార్థమును వ్రాయునా? యని యనుకొనరాదు. కవులు తమకావ్యోక్త్యర్థమునకు యిట్లు వర్ణించువా రనుట. “కవీనా ముచ్చాప్రియ సౌందర్య గుణా మృదోద్యాః | కవే రాహర్య వర్ణనమ్” ఇత్యాదివచనముల వలనను అనుభవమువలనను, విశ్వవిఖ్యాతంబై యున్నయది. అటులుగాక యసర్వజ్ఞుడుగా నున్న పండితమాత్రం బగు శ్రీనాథకవియైనను రెండు మూడు వందల సంవత్సరములకు వెనుక జరిగి యున్న పల్నాటివీరుల యుద్ధవృత్తాంతమును జరిగినవాస్తవస్థితి వదలకుండ వ్రాయుట కెటులు సమర్థుండు కాఁ గలండు? వాదవిర్వాహమునకై నే నీకవియందు దోషసమర్థనము చేయుచున్నా నని తలంప రాదు. ఇంతకన్న ససంభావితార్థముల నెన్నింటినో యిక్కవివరుండు వక్కాణించినవాడు.

ఉమాకాంతముగారు పల్నాటిచరిత్రోపోద్ఘాతమున ననేక స్థలములలో నీ కవియొక్క పొరపాటులను నిరూపించి వ్రాసి యున్నారు. స్థాలీపులాకన్యాయమున నించుక వ్రాయుచున్నాను. ఆయుపోద్ఘాతము 44 వ పేజీలో,

“గ్రంథములో ననుగురాజు కార్తవీర్యుని కేదవతరము వాడు గాఁ జెప్పఁబడిన దని యిదివఱకే తెల్పియుంటిని. రావణుడు సర్వదాతీరమున శివపూజ చేయుచుండఁ గార్తవీర్యార్జునుడు సర్వదలో జలక్రీడలు సల్పుటయు, నతని వేయిచేతులచేత నడ్డగింపఁబడిన జలప్రవాహ మెగదటి రావణునిపై దొట్టుటయు, వారిద్దఱు కలహించుటయు, బురాణప్రసిద్ధ విషయంబులు గానఁ గార్తవీర్యుడు రావణునికి సమకాలీనుడై యుండ వలయును. రావణుడు రాముడు నేక కాలముం దుండినవారు. రామాయణకాలము క్రీ. పూ. 18 వ శతాబ్దమునకు ముందేకాని తరువాత నై యుండ దని రమేశచంద్రదత్తు మొదలగుపండితులు వ్రాసియున్నారు.

అనగా నిప్పటికి మూడువేల రెండువందలసంవత్సరములకుఁ బూర్వమున నగును. కా ర్తవీర్యార్జునుఁడు రామాయణకాలమున నుండినవాఁడగుటచే నతఁడును మూడువేల సంవత్సరములక్రిందనే యుండి తీరవలయును. అనుగురాజు కా ర్తవీర్యుని కేడవత్సరము వాఁడై యైనయెడలఁ దగమునకుఁ బూర్తిగ నూతేండ్లప్రకారము చూచినను సుమారు రెండువేలసంవత్సరముల క్రిందట ననుగురా జుండినవాఁ డగును. కురుక్షేత్రయుద్ధము జరిగినతరువాత నాఱువందలసంవత్సరములకో యేడు వందలసంవత్సరములకో పల్నాటియుద్ధము జరిగియుండును. ఇదియే నిజమైనచో వీరభల్లాణుని భీమదేవుని నాకాలమునకు నెట్టి శాసనములు రద్దపఱచి హిందూదేశచరిత్రము తలక్రిందు చేయవలసి యుండును. కావున ననుగురాజు కా ర్తవీర్యుని కేడవత్సరము వాఁడని వ్రాసిన వ్రాత నిరాధారపువ్రాత యని స్పష్టము కాక మానదు” అనియు, 45 వ పేజీలో “అనుగురాజు చేదిదేశమును విడిచి పల్నాటి కేల వచ్చెనో చూతము. కా ర్తవీర్యుఁడు చేసినపాతకములు బాధింపఁగా బ్రాహ్మణుల యాలోచనవలన జీడినూనెగుడ్డలు ధరించి ససైన్యుఁడు సామాన్యుఁడు నకుటుంబుడై రాజ్యమును వదలి యిలవేలు పైన చెన్నకేశవుని వెంటఁ బెట్టికొని తీర్థయాత్రకు వెడలి నచ్చి వచ్చి కృష్ణానదీస్నానము చేసినప్పుడు తాము ధరించిననల్లగుడ్డలు తెల్లనాయె నని యు సంతటఁ బాపవిముక్తులై రనియుఁ జందనవోలులో నపు డున్న రాజనుగు భూపాలునకుఁ గూతు నొసఁగి పలనాడు హరణ మిచ్చెననియుఁ గా ర్తవీర్యుఁడు చేసినపాపములు పట్టణము నంటి యుండుటవలనఁ దిరిగి స్వదేశమునకుఁ బోవుట కిలవేల్చియినచెన్నకేశవుఁ డిష్టపడలే దనియు, నందుచేఁ బలనాటిలోనే స్థిరపడి రనియు గ్రంథములోఁ జెప్పఁబడినది. ఎన్నిసంవత్సరములక్రిందటనో కా ర్తవీర్యుఁడు చేసినపాపము లతనిపూర్వుల నెవరిని బాధింపక యనుగురాజునే యేల బాధించెనో తెలియ

రాదు, తీర్థయాత్రకు వెడలినచో రాజ్యమున దమప్రతినిధి నెవ్వరినో యుంచి బయలుదేలుదురు గాని దేశము సరాజకము చేసి యిలవేల్పునుగూడఁ జెఱికికొని కట్టగట్టుక యందఱు నొక్కసారి బయలువెడలి యుండరు. చెన్నకేశవుఁడు నోరుచేసికొని మానుషభాషణంబుల స్వదేశమునకుఁ బోవలదని చెప్పెనట. పరమ భక్తులు గనుక నట్లు చెప్పె సనుకొన్నను జేదిరాజ్యమువంటి రాజ్యమునుండి తొలగించు నంతటి కరుణ భక్తులపైఁ జెన్నకేశవునికిఁ బుట్టుట చిత్రమే. కార్తవీర్యుఁడు చేసినపాపములు చేదిదేశము నంటికొని వదలకయుండుట దురవగాహము. ఏదియెట్లున్నను దాను దేశము విడిచి పోవలసినచ్చిన పుడు తనపూర్వుడైన కార్తవీర్యుఁడు చేసినపాపము లనుగురాజునకు జ్ఞప్తికి వచ్చియుండుట వాస్తవము.....మహమ్మదీయులతోందరలవల ననో స్మిత్తుదొరగాదు చెప్పినట్లు రీవాభగేలులవలననో లేక యన్యశత్రుల వలననో యనుగురాజు రాజ్యమును గోలుపోయి ససైన్యముగఁ బల వాటికి వచ్చియుండును.....ఇట్టికష్టకాలమున ననుగురాజు దన దుర దృష్టమునకుఁ గారణము కార్తవీర్యునినుండు చేసినపాపములే యని భావించుట యొకవింత గాదు "

అనియు మున్నగా నెన్నెన్నియో కవియొక్క భ్రమప్రమాదాదులు చూపినారు. కాఁబట్టి యీకవి యసంభావితార్థవక్తలలో మొట్టమొదటివాఁడు గా లెక్కింపఁ దగినవాఁడు.

ఇంకొకటి. ఈకవి కేవలము పుక్కిటిపురాణగాధలను విశ్వ సించి యీచరిత్రమును వ్రాసినవాఁడు. కాఁబట్టియే శృష్ట దేవరాయచరిత్రము పదుమూడవప్రకరణమున "మనదేశములో సత్యవంతము లగు చరిత్రములను వ్రాయునభ్యాసములేవి కారణమునఁ బుక్కిటిపురాణగాధలను బురస్కరించుకొని మనము చరిత్రములను వ్రాయఁబూనినఁ జెక్కఁబోషము లుండక మానవు." అని వీరభద్రరావుగారు వ్రాసినవాక్య

ముఖ కిపల్నాటిపరచరిత్రము విషయ మగు చున్నది. ఈచరిత్రము శ్రీమలము పుత్తి టిపురాణములనే పురస్కరించుకొని శ్రీనాథుడు రచియించినట్లు లోకప్రవాదము గల దని యుమాకాంతముగారు తమ కల్నాటిపరచరిత్రోపోద్ఘాతము 78-79 పేజీలలో, శ్రీనాథుడు దేశ పరిచారము చేయుచు మాచెల్లచేరి నాటికురుపుబాధవలన నచటఁ జెన్న కేశవరుని సేవించుచుండ నొకనాఁడురాత్రి చెన్న కేశవరుఁడు స్వప్నమందు సాక్షాత్కరించి మద్భక్తుండగు ననుగురాజయొక్క చరిత్రమును మదంకితముగఁ జేయుము నీవు రోగముక్తుండ పగుదువని చెప్పిన తరువాత,

“శ్రీనాథుండు మేల్కొంచి స్వప్నవృత్తాంతమునకు సంతసింది పల్నాటివారిహృదయసీమలయందుఁ జరకాలవిజృంభణముతో నాటియుండినచరిత్రాంశములఁ జక్కఁగ గ్రహించి గ్రంథరచనకుఁ దొడఁగి చెన్న కేశవునియాలయములోఁ గూర్చుండి యెప్పుడు దాదాపుగా భారత మంత పెద్దదిగా నున్న యీగ్రంథమును రెండుమాసములలోఁ బూర్తి గావించె నట. గ్రంథము సమాప్తియగువఱకు రోగముకూడఁ బూర్తిగఁ గుదిరె నట. గ్రంథము పూర్తి యైనతరువాత నేకారణముననో మనస్సు చలించి తొంటియట్లు విషయవ్రవృత్తుండు కాఁగాఁ జెన్న కేశవుఁడు కోపించి ప్రతిదినము పగలే శ్రీనాథునికిఁ బ్రత్యక్షమగువాఁ డారో జలనికి దర్శన మీక స్వప్నమందగవడి నీవు పతితుఁడ వైతివి గాన నీగ్రంథము నేను గ్రహింపఁజాలనది మూలమూదిగలపాల్కొఁగాక యనివాక్రుచ్చి యదృశ్యుండయ్యెనట. మునునాఁడుశ్రీనాథుఁడు మేల్కొంచి యశుభస్వప్నంబునకువగచి యెంతయో కష్టముతో రచియించిన యిచ్చుచోగ్రంథము భగవంతుఁడు చేకొనినచో దాన కల మేమి యని దుఃఖావేశంబుతోఁ జేత నున్న తాళవల్ర సరియటము చింపి చిందఱవందఱగాఁ బాట వేసెనట. మూలలు మూడి

గలు మొదలై సవా రెవరికి చొరికినపత్రములు వా రేరికిని రఁట. ఈ కథయొక్కనిజానిజము లెట్లున్నను గ్రంథ మొకవోటనా సంపూర్ణముగ లేక శకలములు గా నొకరివద్దఁ గొంత మతియొకరివద్దఁ గొంతగఁజాల ముట్టికుఁ బిచ్చుకుంటులు మాలలు మొదలగు నిన్ను జాతులయధీనము లోనే యున్నమాట వాస్తవము. అని మొదలుగా వ్రాసియున్నాను. ఇటులు లోకప్రవాదమునకు సనుభవము సోయ్యెందున నింతియే దీని వాస్తవ మగు యుండనోపు. ఇట్లు పుక్కిటిపురాణముల మూల మై నది కావుననే యీగ్రంథము దోషములవలై యున్నదని శోచెడిది.

కొంతలు. — పల్నాటిపీఠులచరిత్రమును గవి మహాభారతమున కనురూపముగ రచియింప నెంచి యనేకవిషయములను దోచివెట్లు కల్పించినాడు. పలగామరాజమలిదేవిరాజాదులను గురుపాండవులకుద్ది చేసి వారియుద్ధమునకు ద్యూతముచలై వీరి యుద్ధమునకుఁ గోడిపంజెము కారణముగాఁ జేసి యోటుపడినవారల కరణ్యవాసాదులు దెచ్చి పెట్టి విరాటనగరమున గోగ్రహణముమాడ్కి మందాడినగరమున గోగ్రహణమును మలిదేవరాజాదులు సమయబద్ధులై శ్రీశైలములో నేడునంప త్సరిములు గడిపినతరువాత రాయబారుల సంపుటను నావల యుద్ధో ద్యోగ రాజాహ్వనాదులను గొంచె మించుమించుగాఁగల్పించి తుదకుఁ గార్యనుపూడిని గురుక్షేత్రము గావించి బాలచంద్రనాయని సభిమన్యు నిఁగాను బ్రహ్మనాయనిఁ గృష్ణునిఁగాను జేసి కథాశరీరము నెంతయుఁ జెంచి పెద్దఁ జేసినవాడు. పద్మ్యలయతిశయమునకై యనుగురాజు కార్తవీర్యార్జునున కేడవతరమువాఁ డనియుఁ బుణ్యతమంజైన యయోధ్యాదేశమునుండి (పరాజితుఁడై పాటి గాక) తీర్థయాత్రకయి వెడలి వచ్చి పవిత్రమైన పల్నాటిదేశమున వసించినాఁ డనియుఁ జెన్నకేశవుని సాక్షాత్కారముగలవాఁ డనియు నేమియేమియో కల్పించినాడు. వాస్తవమునఁ బాలమాచాపురియనునది పాలమాచలను నాంధ్రభాషా

శబ్దములతోఁ జేరిననామము గలిగియుండినవనను జంబనాపురి యను నామాంతరముగూడ జంబన్న (జంబన) అనునాంధ్రపదముతోఁ జేరియున్నందునను వీరికులదై నముపేరు గూడ చెప్పి యనునాంధ్రపదముతో నున్నందునను ఆనుగుశబ్దంబు నట్టిదిగానే చూపట్టుచున్నందునను వీరాంధ్రదేశాభిజనులుగా నెన్నఁదగి యున్నారు. వీరిమంత్రములకుఁ గల రేచర్ల గోత్రము వెలమకులముదేతినాయుడు దొడ్డనాయుడు పెద్దన్న అని మొదలయిన నామములును దీనిని బంపఱచుచున్నవి. రేచర్ల యనుగ్రామమున నసించుటను బట్టి వారి కాగోత్రముకలిగియుండుటయు నాగ్రామ మేకశీలానగరప్రాంతమునాంధ్రదేశమున నుండుటయు శ్రీనాథభీమఖండాదులచేతను ననుభవముచేతను వెలమపదము మసయ్యాంధ్ర దేశములో నున్న నాలవజాతివారిలో నొక తెగవారియందు మాఘమగుటయునాయుఁడు దొడ్డ పెద్దలన్న మొదలగునవి యాంధ్రభాషాపదములగుటయునుప్రసిద్ధంబ. దీనిం బట్టియె “బ్రహ్మనాయనితేంద్రీ మున్నగువారు పశ్చిమ సీమనుండి కృష్ణానది దాటి పల్నాటికి వచ్చినవారు” అని యచటి పెద్దలు చెప్పుచున్నారు. అపుడా దేశమును చిల్లలమట్టి రాచకొండ రాజధానులుగాఁ రేచర్ల జేతిరెడ్డిచంశజలే పాలించుచుండిరి గావున నీబ్రహ్మనాయకాదులు వారికుటుంబములోని వారే యయి యుండవలె. కవియేమో యతిశయమునకై వీరికి వారికిఁ గలసంబంధమును మఱుఁగుచు అది యార్యావర్తమునుండి వీ రనుగురాజువెంట వచ్చినవారని వర్ణించి యున్నవాఁడు కాని వేఱు కా దని వాక్రుచ్చుచున్నారు.

మఱికొందఱు.—ఈకవి యాంధ్రవైషణాదికృతికర్తయై ప్రసిద్ధిగన్న శ్రీనాథకవి గాఁడు. అక్కవీరాజై యుండినచో నింత యసంభావితార్థములను జెప్పఁడు. తదీయకవితాసుధారసమును గ్రోలి తన్మాధుర్యాదుల ననుభవించినవార లీవిషయము నెఱుంగఁగలరు. మఱియు సారంసు పుక్కిటిపురాణములను బురస్కరించుకొని యిట్టికావ్యరచ

నమో నెప్పటికిఁ జేయుదు. చేయవలసి వచ్చినచో నద్దానిసందర్భములను సంస్కరించి సంభావితం బగునట్లే చేయును. కావున నిది యథాశ్రుతగ్రాహి యైన యాపేరిటిమణియొక్కయప్రగల్భకవిచేఁ గూర్పబడి యైన నుండవలెను. లేదా, యెవఁడో తా నేర్చినకొలంది వ్రాసి తన గ్రంథమునకు మహత్త్వము రాఁ గోరి ప్రసిద్ధశ్రీనాథమహాకవి రచియింపినట్లు వ్రాసియైన నుండవలెను. ఇంతియ కాని వేఱుగానోపదు. కాఁబట్టియే యీగ్రంథమునందుఁ బెక్కులు శబ్ద దోషములు చూపట్టుచున్న వని యుండు.

దీనం జేసియే రావుగా రీ యాంధ్రులచరిత్రముయొక్క యుపోద్ఘాతమున 26 పేజీలో “ఉమాకాంతముగారు ప్రకటించినభాగము శ్రీనాథకవిరచితగ్రంథములోనిది యేనా యని యొక గొప్పసందేహము గలుగుచున్నది. ప్రాచ్యలిఖితపుస్తకభాండాగారములోని ప్రతు లయోమయావస్థలో నున్నవి” అనియు, ఏడవప్రకరణము 196 వ పేజీ పుట్టోట్టులో “ఈశ్రీనాథుఁడు శృంగారనైషధాది మహాకావ్యములను రచించిన కవిసార్వభౌముఁడే యని చెప్పుచున్నారుగాని, యీగ్రంథములోని వ్యాకరణదోషములను వీక్షించినప్పు డీ గ్రంథ మామహాకవిరచితము కా దేమో యని సందియము కలుగుచున్నది” అనియు వ్రాసినా రని యెఱుఁగెదను.

ఈకవి యెవఁ డైన నగుం గాక, గ్రంథములో నున్నప్రతాపరుద్రాదిశబ్దములు ప్రథమప్రతాపరుద్రాదులను బోధింపవి మున్నగువానిచే రావుగారిసిద్ధాంతము నిలువకపోవుటయే మాకోరినపని. అది పైవిమర్శమువలన సిద్ధించినది. అయినను బైసందర్భము లన్నియు నెఱింగినరావుగా రాభాగములోని “ఒకవేయియశ్వాల” నని మొదలగువాక్యములను బట్టి వాస్తవమును విచారింపక ఇంతయేల యని మొదలుగా వెలుగోటివారి సంకేతరీతమును దూఱవచ్చుట యుచితంబుగాఁ దోఁపదు.

ఇదివఱకు నుమాకాంతముగారు ప్రకటించిన బాలచంద్రయ్యుద్ధ ప్రకరణమున నున్నవాక్యముల నెత్తి విమర్శించితిని. ఇప్పుడు, మదరాసు లిఖితపుస్తకభాండాగారములో లెక్కకమిటి యున్నప్రతులలో నెం. 14-3-15. 12-2-34. 14-4-52 గలప్రతులలోని కొన్నివిశేషముల నుదాహరించుచున్నాఁడను. అందు యుద్ధాహ్వనప్రకరణమున.—

“ ఉరగేశుఁ డనునట్టి యొడ్డభూపతికి
దేవాద్రీ నేలెడు తెలుగుబిజ్జలుకు
నూర్యకుమారుకుఁ జోళభూపతికి
వీరభల్లాణికి (భల్లాణుకు) విక్రమపతికి
అరవసింగాభున కణ్ణామపతికి

(అణ్ణామపతి తిరువణ్ణామలై పత్తియై యుండనోపు.)

బంగాళపతికిని బంచపాండులకు
మఱియు దేశాధీశ మండలేశులకు ”

అనియు, అగమనప్రకరణమున

“ పరఁగంగ శ్రీవీరభల్లాణి వచ్చె
అశ్వంబు లొకవేయి యమిరిప్రతాప
రుద్రుఁడు పంపించె రూఢసంగతిని
బాచిదేవుఁడు వచ్చి పన్నుగాఁ గదిసె

(బాచియనునది సంద్యాలసమీపమున నుండు బాచిపల్లియను గ్రామ మని గ్రహింప నగు.)

ఇరువదివేలతో నేలెంచె నుద్ది
భూమేలుబలదేవపురుషోత్తముండు
ధనదాసుఁడు పంప ధరణీశ్వరుండు
ఉజ్జయినీపురి నొప్పుగా నేలు

మహాదేవదాసుడు మదకరుల వేయి
పదిలక్షబలములు పన్నుగా గొలువ
దక్షిణజలనిధి దాపున నున్న
పేరైనరాజులు పృథివి కంపింప
సింధుసదీతీరశివకీర్తిఘనుడు
గట్టుభూముల నేలుఘనులైనపతులు
గురుసహస్రద్వయఘోటకసహిత
లగుతురుష్కులు వచ్చి యవనీశుఁ గనిరి

సాని (గి) పోతమరాజు సత్యాఖ్య ప్రెగడ

అనియు భేదము లగపడుచున్నవి. వీరల సైన్యములను గుఱించి వ్రాయఁ
బడిన వాక్యములలో నెన్నో భేదములు గలవు. ఇం దాహ్వానప్రకరణ
మునఁ గ్రొత్తవారు, ఒడ్డభూపతి తెలుగుబిజ్జలుఁడు సూర్యకుమారుఁడు
విక్రమపతి అద్దామపతి పంచపాండ్యులు దేశాధీశులు మండలేశ్వరులు.
ఆగమనప్రకరణమునఁ గ్రొత్తవారు, పేరైనరాజులు శివకీర్తిఘనుఁడు
గట్టుభూముల నేలురాజులు తురుష్కులు సాని (గి) పోతరాజు సత్య
ప్రెగడ. పై లిఖితపుస్తకములలో ముద్రితప్రతి నున్న పాఠములకన్న
సింహక భేదముతో వ్రాయఁబడినవారు—వీరభల్లాణి, అమితప్రతాప
రుద్రుఁడు, ధనదదాసుఁడు, మహాదేవదాసుఁడు.

ఇట్లు భిన్ననామములు గలరాజులును ఆహ్వానకాలములో లేక
యాగమనకాలములో వచ్చియున్న రాజులును ససేకులు గలరు. వారి
వారికిఁ గాలభేదము గూడ నగపడుచున్నది. వీనిలో వాస్తవ మెద్దియో
అవాస్తవ మెద్దియో నిశ్చయించుట దుశ్శక్యమైయున్నది. ఇదంతయు
ననుభవించియే కాబోలు “ప్రాచ్యలిఖిత పుస్తకభాండాగారములోని
ప్రతులయొకముద్రాసంఖ్యలో నున్నది” అని వీరభద్రరావుగారు వ్రాసి
యుండురు. ఇట్టివానిని బట్టి కాలనిర్ణయము వా రెట్లు చేసిరో

తోషక యున్నది. ఒకవేళ అనేకప్రతులను పరిశీలించి ముద్రింపఁబడిన ప్రతియొ విశ్వసింపఁదగిన దని యనఁజూతును. అది తగదు, మన మెద్ది నిర్ణయము గా నుండునో దానినే గ్రహింపవలయుఁ గాని యెట్లుండి నను ముద్రితప్రతి యని గ్రహించుట తగదు గదా! ముద్రితప్రతి లోని పాఠములకన్న లిఖితప్రతులలోని పాఠములే కొన్ని నమోదినములు చూపట్టుచున్నవి.

“ మూదమునఁ బ్రాచీనేవుండును గలసె.

పదిలక్షలబల ముల్సేనమున రాఁగ ”

అను ముద్రితపుస్తక పాఠములలో యతిదోషములు కాన వచ్చుచున్నవి.

ప్రాచీనేవుండు నచ్చి పన్నుగాఁ గలసె

పదిలక్షలబలములు పన్నుగాఁ గొలువ

అని లిఖితపుస్తకములందుఁ గల పాఠములలో నవి లేక యున్నవి. ఇది గాక.—

“ వీరభల్లాణుండు విక్రమాశ్వునకు ”

అను ముద్రితపాఠ్యములో విశేష్యపదమును ప్రథమాంతముగఁ జెప్పట శాస్త్రీయము కాదు. వీరభల్లాణికి (భల్లాణుకు) అను లిఖితపుస్తక పాఠము సరిగాఁ దోచెను. ఇదిగాక ముద్రితప్రతిలో, “ తెనుఁగుబిడ్డలకు కన్యమాచికి కడలవా రొక వేయి ధనర ధాన్యుఁడు ” అని మొదలు గాను, లిఖితపుస్తకములలో, “ తెనుఁగుబిడ్డలుకు, అణ్ణామపతికి, పండ్లెండు వేలు, కడలవారొక వేయి, ధనదదాసుఁడు ” అని మొదలుగాను జూపట్టుచున్నవి. వీనిలోఁ గల భేదము స్పష్టము. కాబట్టి లిఖితపుస్తకముల లోని పాఠము లప్రశస్తము లని తీసివేయ వలను లేదు. ఇది గాక అనేకప్రతులలో నేకరూపముగా నున్న పాఠములను లిఖితప్రతులలో నున్నవని యెట్లు తీసి వేయవచ్చును? ఇట్లుగనపుడు బిజ్జలుఁడు వీర

భల్లాణి పంచపాతిద్యులు రుద్రుడు మున్నగువారలు రావుగారు కని పెట్టినవారు గాక యా నామములు గలయితరరాజులు గావచ్చును. దేవాద్రియన దేవరకొండ. మాదానాయనియుమామహేశ్వరశాసనమున “దేవనగదక్షిణాఫ్రాంతంబున” అనివ్రాయఁబడినది. బిజ్జల సంకీర్ణములు కాపువా రాంధ్రదేశమున నైజాములో జమీదారులు ప్రసిద్ధులు. వీరభల్లాణి యనువాడు నొక్కఁడుండవోలు. పంచపాతిద్యులు మధురానాథులు సుప్రసిద్ధులు. రుద్రులనువా రెండఱోకలరు. అమితప్రతాపము గలరుద్రుఁ డనునర్థ మగునే కాని ప్రతాప రుద్రుఁ డనునర్థము కాదు. ఈవిషయము ముందు వివరింపఁబడ గలదు. ఇట్లున్న వీనిం బట్టి వేటాకయ్యుద్ధకాలము గూడ సిద్ధాంతపడవచ్చును. ఇట్లగుచో “మొదటిప్రతాపరుద్రుడు నలగామరాజునకు” అని మొదలుగా రావుగారు చేసినసిద్ధాంతము నిలువఁజాలదు. పరస్పర విరోధములనలన నాకాలము స్థిరపడ దన్నచో రావుగారు నిర్ధారించిన యుద్ధకాలము గూడ నిలువకపోవును.

ఇట్లు శ్రీనాథకవి రచితగ్రంథ ప్రతులలోనే యిన్ని విరోధములు కానవచ్చుచున్నవి. ఇంక నీచరిత్రము మల్లయ రామసెట్టి వీరభద్రయ్య మున్నగు పెక్కుండు కవులచే వేర్వేరుభంగుల రచియింపఁబడినది. వానిలోఁ గలపరస్పరవిరోధములు వాచామగోచరములు. పల్నాటివీరచరిత్రవిమర్శము వేఱుగ వ్రాయ నుపక్రమించినాఁడఁ గాన వానినెల్ల నిట వ్రాయును. ఇట్టి పరస్పరవిరోధముచేఁ గాలనిర్ణయము కాకపోవుట యటుండఁ జరిత్రాప్రామాణ్యకేంక గూడ వచ్చుచున్నది. ఈచరిత్రము శాసనానూఢమును గాదు. కాబట్టి పరస్పరవిరోధముల చేతను శాసనములం దుదాహృతములు గామించేతను జెవిరెడ్డి గాథలు విశ్వాసపాత్రములు గావని వక్కాణించుచున్న రావుగారు పంస్పరవిరుద్ధములై శాసనానుదాహృతములై యొక్కపల్నాటివీరచరిత్రములలోని విషయములై

యములను నమ్ముటకు వీలు లేదు. అట్లుగునపుడు రావుగారు ప్రతాప రుద్రాదికబ్బములకుఁ దమయిష్టప్రకారము మొదటిప్రతాపరుద్రుఁడు రెండవ కేతరాజు రెండవవీరభల్లాలుఁడు అని యర్థము నల్లికొని చదువరుల కాగ్రంథములో నిట్లే యున్న దని సమకము గలుగఁజేయుటకు « చెప్పఁబడియున్నది » అని మొదలుగా వ్రాసి దేతిరెడ్డిమూలపురుషుఁడను విషయమును నెట్టివేయ మాటొడ్డుట మిక్కిలి యవిచారసిద్ధ మని యేర్పడుచున్నది.

ఇక రావుగారు రాయారాజులకాలమునుబట్టి పల్నాటివీరుల యుద్ధకాలము నెలులు నిర్ధారించిరో తద్విచుర్యము చేయఁబడుచున్నది. వీరు పల్నాటియుద్ధము క్రీ. శ. 1176 వైనను 1182 లోపలను జరిగిన దని సిద్ధాంతము చేసి యున్నారు. కొమ్మరాజులండ్రి వీరసోమేశ్వరుఁడు మృతినొందినతరువాత నీయుద్ధము జరిగిన దని చెప్పఁబడియుండుట చేతను సోమేశ్వరుఁడు 1176 నఱకుఁ బరిపాలనము చేసినందుచేతను 1176 సంవత్సరమునకుఁ బూర్వము జరుగ లేదనియు, కోటకేతుఁడు సింహాసనము నధిరోహించుటకు మున్నే యీ యుద్ధము జరిగిన దని యేర్పడియుండుటచేతను కేతరాజు 1182 వ సంవత్సరమున సింహాసనము నధిరోహించి యుండుటచేతను, 1182 సంవత్సరమునకుఁ దరువాత జరిగి యుండ దనియు, నీరెండు పైసిద్ధాంతమునకు ముఖ్యాధారములని చాటుచున్నారు. కోటకేతమహారాజు 1182 వ సంవత్సరమున సింహాసన మెక్కినాఁడనుట కమరావతిలోనియాతేనికాననము ప్రమాణం బని చరిత్రకారుల నిశ్చయము. ఆకానన వివ్విధంబుగ నున్నది.

« అస్తిత్రీధాన్యకటకం పురం సురపురా ద్వరమ్! యత్రా మరే శ్వర శృంభ రమరేశ్వరపూజితః । శాకాద్దే యుగభేదు రూపగణితే మాఘే దశమ్యాం తిథౌ । శుక్లాయాం గురువాసరే శుభ »

దినే పంప్రాప్తరాజ్యోన్నతిః । శ్రీమత్కేతన్వవ స్సమస్తగురవే గ్రా
మూ వరేణ్య నృపూహా । సంపాదా త్సుగ తేశ్వరాయ విపులశ్రీ
బ్రహ్మసంపద్యతః ॥ స్వస్తి శ్రీచతుస్సముద్రముదితనిఖలవసుంధరావరిచా
లక శ్రీమత్త్రినయసఫల్లవప్రసాదాసాదితకృష్ణవేణీనదీవక్షిణ పట్న
హస్రావసీవల్లభ భయలోభదుర్లభ చోళచాళుక్యసామంతమదానేకప
మృగేంద్ర విభవామరేంద్ర శ్రీమదమరేశ్వరదేవదివ్యశ్రీపాదపద్మరా
ధక పరబలసాధక శ్రీధాన్యకటకపురవరాధీశ్వర ప్రతాపలంకేశ్వర...
శ్రీమన్నహమండలేశ్వర కోటకేతమహారాజులు శకవర్షంబులు 1104
అగు నేటిమాఘశుద్ధ 10 గురువారం నాడు శ్రీమద్భుద్ధదేవరకు నాచం
ద్రతారార్కంగా నిచ్చిన యూభృకండవాటిలోని కంటేరు కొండపడ
మటిలోని మేడికొండూరు డోకిపట్టు. ఈధర్మం నడపనివారు పంచ
మహాపాతకములు చేసినవారు “స్వదత్తాంపరదత్తాంవా యోహరేత
వసుంధరామ్ । పప్తివర్షసహస్రాణి విష్ణాయాం జాయతే క్రిమిః”
అని.

“ఈశాసనప్రకారము కోటకేతుడు క్రీ. శ. 1182 వ సంవత్స
రమునకు సరి యైన శా. శ. 1104 వ సం. మాఘశుద్ధదశమినాడు
రాజ్యమునకు వచ్చెను.” అని యుమాకాంతముగారు వ్రాసినారు.
అదియే మనరావుగారికి జీవాతు నని యెంచెద. అయినను గాకున్నను
నీళ్లొకమువలన నీయర్థము రా నేరదు. ఎందుకనగా, శుభదినే, అను
సప్తమికి పంప్రాప్త అనుచోటి ప్రాప్తిక్రియయు దన్వయ మైనచో
గదా యది ఘటిల్లును. అప్పు డిది రాజ్యప్రాప్తిబోధకశాసనం బగును.
కేవల రాజ్యప్రాప్తిని బోధించుటకై శాసనము లెవ్వారును స్థాపించుట
శాసము. కేతరా బోకతేళ నూతనముగ నట్లు స్థాపించియుండు నను
కొండమిన్నచో గ్రామదానమునకుఁ గాలము లేకపోవును. కా మున
రించినధర్మములు తత్కాలము లెలుపుటకు శాసనములు వ్రాయు

చుచుఁ దద్యాజమునఁ దమపౌరుషపరాక్రమాదులు దెలుపుట శను
చున్నారము. ఇది దానముఁ బొందినవారికి శాశ్వతాధారముగా నుండు
సనియు దీనిం గవినవా రిట్టిసత్కార్యము లొనరింతు రనియు నందు
వలన ధర్మసంస్థాపనం బగు ననియు స్థాపకులతాత్పర్యము. రాజ్య
ప్రాప్తిబోధనమువలన ఫలితార్థ మెద్దియు లేదు. కాఁబట్టి సంప్రదాత
అనుక్రియయందే శుభదినే అనుదానికన్వయము గా నోపు.

ఇక శ్లోక మీయర్థమునే బోధించుననుటయందు నియా
మకము లేదు కాఁబట్టి యిది నిలువఁ జాల దన్నచో, శాబ్దబోధయందు
వక్తృతాత్పర్యజ్ఞానము సహకారికారణము కాఁబట్టి యిచ్చట శాసన
స్థాపకునితాత్పర్య మేయర్థమునందుఁ గలదో ఆయర్థమే యీశ్లోకము
నకుఁ జెప్పవలయు. అందుకై శాసనమున నీశ్లోకార్థ మెటులు వ్రాయఁ
బడినదో చూడ వలసి యున్నది. అయ్యది యిట్లు వ్రాయఁబడినది.

“కోటకేతమహారాజులు శకవర్షంబులు 1104 అగునేటి మాఘ
శు 10 గురువారమునాడు శ్రీమద్బుద్ధదేవరకు నాచంద్రతారార్కంగా
నిచ్చినయూళ్ళు...జాయ తే క్రిమిః” అని.

ఇందుఁ గేవలముఘాదానమును గూర్చియె వ్రాయఁబడినది గాని
రాజ్యప్రాప్తివేరే యెత్త లేదు. “స్వదత్తం పరదత్తంవా” అనునుప
సంహారవాక్యము కూడ దానమె యిందు ముఖ్యమని తెలుపుచున్నది.
ఇది రాజ్యప్రాప్తిబోధకమై యుండినచో “కోటకేతమహారాజులు శక
వర్షంబులు 1104 అగునేటి మాఘ శు 10 గురువారమునాడు రాజ్యము
మొందిరి. ” అని వ్రాయవలసి యుండెను. అటులు లేక “గురువారము
నాడు శ్రీమద్బుద్ధదేవర కిచ్చినయూళ్ళు ” అని మొదలుగ వ్రాయఁ
బడినది. ఇందువలన, సంప్రదాతరాజ్యోన్నతిః శ్రీమత్కేతవృషః గురు
వాసరే శుభదినే సుగతేశ్వరాయ బహూగ్రామా సంప్రదాత్ ”
అని యన్వయము చేయవలసి యుండును. కాఁబట్టి దాన క్రియాన్వ
యమునందే వక్తృతాత్పర్యము తేటపడుచున్నది.

ఒకవేళ శుభదినే యనుదానికిఁ బ్రాప్తి క్రియయందును దానక్రియయందును నన్వయము చెప్పఁగల మందు లేమో. అట్లగుచో « కోటకేతనుఁజూరాజులు...గురువాసరమునాడు సంప్రాప్తరాజ్యోన్నతియై బుద్ధదేవర కిచ్చినయాళ్ళు » అని వ్రాయవలసి యుండెను. అట్లు వ్రాయలేదు. ఇంత యేల? సంప్రాప్తరాజ్యోన్నతికి, అను పదము యొక్క-యర్థానువాద మైనను జేసి యుండ లేదు. ఇది గాక ప్రాప్తి క్రియకు రాజ్యోన్నత్యమే కర్తముగాని రాజ్యము కాదు. అట్లగుచో సంప్రాప్తరాజ్యస్య ఉన్నతికి యస్య అని వ్యధికరణసమాసము చెప్పవలసివచ్చును. అయ్యది « సంభవతి సామానాధికరణ్యే » అను న్యాయమునకు విరుద్ధము. తద్విధియు లేదు. కాన నెన్నఁజో రాజ్యము నొంది యుప్పుడు తదాన్నత్యము గలవాఁ డని చెప్పవలయును. అట్లగునపుడు « ఈశాసనప్రకారము కోటకేతుఁడు శ్రీ. శ. 1182 సంవత్సరము...రాజ్యమునకు వచ్చెను » అను లేఖనము నిరాధార మగును. అట్లగునపుడు « కోటకేతరాజు 1182 సంవత్సరమునఁ బరిపాలనము వహించినాఁడు...పల్నాటియుద్ధము 1176-1182 సంవత్సరములనడుమ జరిగిన దనుట కేమిసంశయము లేదు » అనురావుగారివ్రాత నిరాలంబమై నిలువఁ జాలక పోవును. ఇట్లుకాఁగా 1182 లోపలనే పల్నాటి యుద్ధము జరిగిన దని యుద్ధమునకుఁ బెట్టినయడ్డు దీక్షినది. అందువలన « ప్రతాపరుద్రునితో సమకాలికుం డైనతనతాత యైన బేతినాయనితోఁ బ్రహ్మనాయఁ డెట్లు సమకాలికుఁ డయ్యెను...దురవస్థ పట్టినదిగాదా » అని మొదలైనరావుగారిపరితాపము పరిహృతము గాఁగలదు. ఇది గాక, యీకోటకేతసింహాసనాధిరోహణకాలనిర్బంధము వదలినపుడు ప్రధానమల్లనిబర్హణన్యాయమున సకలోపద్రవములు అనఁగాఁ బరిపాలనముమాత్రము వదలుకొని బ్రతికి యుండిన నుండఁదగినవీరసోముని

చావు కల్పించుటయు 1199 సంవత్సరపు సాగిపోతరాజును 1182 సంవత్సరమున కీడ్చుటయు మొదలగునవి శమింపఁ గలవు.

ఇక నీయాక్షేపము చేయ వచ్చును. కోటకేతుఁడు 1182 సంవత్సరమునఁ గాక యంతకుఁ బూర్వమే సింహాసన మెక్కి యుండునన్నచో నతనితండ్రి యగుభీమరాజు రాజ్యకాల ముద్దము వచ్చును. 1182 నకుఁ బూర్వము భీమరాజు గదా రాజ్యము చేయుచున్నవాఁడు అని.

ఇది నిలువదు. భీమరాజు 1181 వఱకు రాజ్యముచేయుచున్నట్లు శాసనములలో వ్రాయలేదు. కోటకేతుని శాసనమునుబట్టి యూహించెద మన్నచో నన్యోన్య్యాశ్రయదోషము ప్రసక్తించి యేకాలనిర్ణయము గాక పోవును. 1181లో భీమరాజు రాజ్యము చేయుచున్నందునఁ గోటకేతుఁడు 1182సంవత్సరముననే సింహాసన మెక్కి నాఁ డనియుఁ గోటకేతుఁడు నాఁడే సింహాసన మెక్కినందున నంతవఱకు భీమరాజు రాజ్యముచేయుచుండె ననియు నూహించినచో నన్యోన్య్యాశ్రయదోషము తప్పదు గదా! ఒకవేళ నీభీమరాజు 1127 మొ. 1158 వఱకు రాజ్యముచేసిన గొంకరాజుసోదరిని వివాహ మాడినవాఁడు కావున నితఁడు క్రీ. శ. 1140 వ సంవత్సరముననో లేక యాప్రాంతముననో రాజ్యమున కారంభించి క్రీ. శ. 1182 వఱకుఁ బాలించి యుండును అని యుమాకాంతముగారి లేఖనమును బట్టి యాభీమునిరాజ్యకాలనిర్ణయము కాదగు నన్నచో నాపక్షమున గొంకరాజు రాజ్యకాలమున కన్యూనానతిరిక్తముగ 1127 నుండి 1158 వఱకే భీమునిరాజ్యకాలమని చెప్పట యుక్తిమంత మగును గాని గొంకరాజుకాలమునకు నన్యూవాధికభావముగఁ జెప్పట యుక్తిమంతము గాదు. ఇట్లనిర్ణీత మగుభీమదేవుని రాజ్యకాలమును బట్టి కోటకేతరాజు సింహాసనాధిరోహణకాలమును నిర్ణయించుటకు వీలు లేదు. అమరావతిశాసనము తన్నిర్ణాయకము కా దని నిరూపింపఁబడియెను.

ఇదిగాక పల్నాటివీరచరిత్రమున భీమరాజును శివరాజును కేతరాజులండి యని గాని కేతరాజును శివరాజును భీమరాజులొక్కరి డని గాని లేనందున నీభీమరాజు కేతరాజులండి గాక మఱియొక ధరణి కోట భీమరాజుయ్యో, యీ కేతరాజు భీమరాజుకుమారుడుగాక మఱియొక కేతరాజుయ్యో, యిందు నేమో యని సంశయము ప్రబలుచున్నది. కోటగండభూపతి మొదలగు కోటతెగవా రింకఁ గొందఁ టున్నారు గదా! కోటరాజ్యము కొంత విభజించుకొని వారును బాలించుచుండిన నుండవచ్చును గదా! ఇంతకు “ధరణికోటపురికి దక్షుడైనట్టి” అనుచోటి దక్షపదము సమర్థుడన్న యర్థమునే బోధించును గాని రాజును సర్థమును బోధింపదు. ఇందువలన నా పురిలో సమర్థుం డయిన భీమదేవునికి, అని యర్థ మగును. దానంజేసి కేతరాజులండి గాక వారికుటుంబములోవాఁడు మఱి యొకభీముడు ధరణికోటలో నుండిన నుండ వచ్చును. లేక పుత్తుడగు కేతరాజు నందు రాజ్యభార ముంచి సమర్థుడైన భీమరాజు జీవించి యైన నుండ వచ్చును. భీమరాజునందు రాజ్యభార ముంచి కేతరాజు నూరక యుంచి నవారు కేతరాజునందు రాజ్యభార ముంచి భీమరాజు నూరక యుంప వచ్చును గదా! లేదా, యీ ధరణికోట సత్యైవలలితాలూకాలోని ధరణికోటయై యీ భీమరాజు క్కడివాడై యుండిన నుండవచ్చును. ఇవన్నియుఁ జూడఁగా “ధరణికోటపతికి” అని పాఠము నూహించుటయే యుక్తమని తోచెడిది. ధరణికోటపతి కేతరాజును కాన నరని కాహ్వానము పంపినట్లగును. భీమదేవుండు “పెదబాహుభూపతికి భీమసేనునకు” అనుచోటి భీమసేనునివలె నెవ్వంజో యయి యుండ నోపు. కాబట్టి భీమరాజురాజ్యకాలమును బట్టి కేతరాజు రాజ్యారంభ కాలమును నిర్ణయించుట సాధ్యపడదు.

ఇదిగాక కోటకేతరాజునకు ధరణికోటభీమరాజునకు వంబం ధమే లేదు. ఎందుకనిన. ఈకోటపడిము ధరణికోటపదమునుండి వచ్చి పడి కాదు. అట్లగుచో “ధరణికోటపురికి దక్షుఁ డైనట్టి” అని భీమ రాజును గుఱించి చెప్పనప్పుడు పూర్తిగా ధరణికోటపదము వ్రాసినట్లు “కొండయన్నమరాజు కోటకేతుండు” అని కేతరాజును గుఱించి చెప్పనప్పుడును బూర్తిగా ధరణికోటకేతరాజు అని వ్రాయవలసి యుండెను. అట్లుగాక యసంపూర్తిగఁ జెప్పటకుఁ గారణ మేమి? ఛందోబద్ధవాక్యము కాబట్టి సందర్భోచితముగ నట్లు వ్రాయఁబడిన దన్నచో సమరావతిశాసనములో “కోటకేతమహారాజు” అని యసం పూర్తిగ వ్రాయుటకుఁ గారణ మేమి? ఇయ్యది ఛందోబద్ధ మైన వాక్యము కాదు కాబట్టి యథేష్టముగఁ బూర్ణనామము ప్రయోగింప నచ్చును గదా! కాన నిది ధరణికోటపదమునుండి వచ్చినది కాదు.

ఒకవేళ నీవంశస్థులకు ధరణికోటవారనియుఁ గోటవారనియు రెండువిధముల వ్యవహార మున్నది కాబట్టి యెటులు చెప్పినను జెప్ప వచ్చునన్నచో నిట్లు విచారించెదను. ఈమతమున కోటవారనునదియుఁ ధరణికోటవారనునదియు సమానార్థకములే కదా! అగుచో కోటవారనుదానికి ధరణికోటవారనియే యర్థ మగును. ఇట్లగు నపుడు పై శాసనములో “ధాన్యకటకపురవరాధీశ్వరికోటకేతమహారాజులు” అని చెప్పట తల శిరోభార మన్నట్లు వునరుక్తం బగును చూడుడు. ధాన్యకటకము ధరణికోటయు నొక్కటియే కాన ధాన్య కటకపురవరాధీశ్వరుం డనఁగా ధరణికోట పురాధీశ్వరుండగును కోట కేతుమహారాజునఁగా ధరణికోటపురాధీశ్వరుం డగు కేతరాజుగును. ఇట్లగునపుడు ధరణికోటపురాధీశ్వరుం డైన ధరణికోటపురాధీశ్వరుండు అది పునరుక్తార్థము కావలసి వచ్చును. కాన నీకోటపదము ధరణి కోట పురవాసమున వచ్చినది గాక యెచ్చటనో కోట యనుగ్రామ

మున వీరిపూర్వులుండినందున గలిగిన గృహనామ మని యింగీకరించి తీర వలయును. కోట యనునది నెల్లూరిజిల్లాలో నున్నది. అయ్యది జైనులరాజధానియై యుండినట్లచ్చటి ప్రతిమామలవలనఁ దెలియ నగును. కానఁ దద్వాసముననో యట్టి నామము గల మఱి యొక గ్రామమునందు వాసముననో వీరికిఁ గోటవా రని యుపనామము గలిగి యుండవలె. కానిచో నిటఁ బునరుక్తంబుగా “కొండయన్నమ రాజు కోటకేతుండు, విని కోటకేతుండు వివరించిచెప్పె” అని మొదలుగాఁ బలుతావులఁ గోటపదమునే చెప్పటకుఁ గారణముండదు. ఇందువలనఁ గోటకేతరాజునకు ధరణికోట భీమరాజునకు సంబంధము లేదు.

ఇక వీరసోమేశ్వరుఁడు 1176 వఱకుఁ బరిపాలనము చేసినందున సంతకుండరువాతనే యుద్ధముజరిగినదనుట విమర్శింపఁబడు. 1182లోపల వీరసోముని మరణమునకుఁ బ్రమాణము లేదు. తత్పరిపాలన మతఁడు మరణించినతరువాత యుద్ధము జరిగిన దన్నదానికి సాధకముఁ గాఁ జాలదు. నాటి కతండు మరణించినట్లు శాసనమున్నచో సాధక మగును. పుత్రునియందు రాజ్యభార ముంచి 1176 సంవత్సరమునకుఁ జైనిగూడ జీవించియుండ వచ్చును గదా! పల్నాటియుద్ధము 1182 లోపల జరిగి యుండుటను ఆయుద్ధములోపల వీరసోమేశ్వరుఁడు మృతి నొందినట్లు పై చరిత్రములో నుండుటనుబట్టి 1176-1182 మధ్యకాలమున వీరసోమేశ్వరుని మృతి నూహించెద మన్నచో, నూహింపవచ్చును గాని యాయుద్ధ మీమధ్యను జరిగినట్లు ప్రబలప్రమాణముండవలయు. కోటకేతుని యమరావతిశాసనము సాధకము గా దని వెనుక నిరూపింపఁబడియెను. కాబట్టి కోటకేతరాజు 1182 సంవత్సరమునకుఁ గొంతకాలము ముందే రాజ్యమునకు వచ్చి యుండ వచ్చును. వీరసోమేశ్వరుఁడు రాజ్యముఁ జాలించుకొని కొన్ని సంవత్సరములు జీవించి యుండిన నుండవచ్చును.

ఇట్టిస్థితిలో యుద్ధము పలానాకాలమున జరిగిన దని నిర్ధారణము లేనందున 1176 వఱకే యుద్ధము జరిగింది యుండ నని యెటులు నిర్ధారించగలుగుదురు ?

ఇది గాక యీసోమేశ్వరుడు 1176 పైని జీవించలే దనియు, కలచూరిపంశస్థుడైన బిజ్జలునికుమారుడు డనియు గదావీరు చెప్పచున్నారు! ఉమాకాంతముగారు పల్నాటివీరచరిత్రము యొక్క 36 పేజీలో “చాళుక్యుఁ డగునాల్గవ వీరసోమేశ్వరుని ప్రస్తావమున తైలపునివద్దనుండి యన్యాయక్రాంతమైన కల్యాణపురము నిలఁడు శ్రీ. శ. 1182 వ సంవత్సరములో స్వాధీనము చేసికొని చాళుక్యరాజ్యము పునరుద్ధారము చేసెను. బిజ్జలుడు సతని కుమారుడు బవవేశ్వరునిలింగాయతమతకలహములలోఁ జిక్కి యుండుటచే సోమేశ్వరుని కంతగా నాటంకము లేనట్లు తెలియవచ్చుచున్నది.” అని వ్రాసి యున్నారు. దానియభిప్రాయము చూడఁగా 1182 సంవత్సరమునఁ జాళుక్యుడైన నాల్గవసోమేశ్వరుడు కలచూరిబిజ్జలుని సతనిపుత్రుఁ డగు సోమేశ్వరుని బాఁడొలి స్వరాజ్యమును గట్టుకొన్నట్లు లేలుచున్నది. 1176 పైని కలచూరిసోమేశ్వరుడు జీవించుకున్నయెడ 1182 వ సంవత్సరమునాటికిఁ జాళుక్యవీరసోమేశ్వరుడు స్వరాజ్యము సాధించు నప్పటికి బిజ్జలుడు సతనికుమారుడు సోమేశ్వరుడు లింగాయతమతములోఁ జిక్కువడి యుండుట సంభవింపదు.

ఇదిగాక యీవీరసోముడు కలచూరిబిజ్జలునికుమారుడు డని రావుగారు చెప్పటకు వీలు లేదు. ఏడవప్రకరణము 128 వ పేజీలోఁ (బల్నాడు పాలించిన కలచూరి) “చాగిబేతరాజునకే అనుగురా తను వామాంతరము గలదేమో యని సంజేహము కలుగుచున్నది. అయి నను గాకపోయినను శాసనములోని చాగివారికుటుంబమువారే యీ అనుగురాజు మొదలగువా రని మనము నిస్సంశయముగా విశ్వ

సింహవచ్చును" అని వ్రాసినారు. అట్లయినపుడు కలచురివిజ్జలుని మనుమరాలిని కలచురి యనుగురాజపుత్రుడు మలిదేవరాజు వివాహమాడుట సంభవింపదు. కాన విజ్జలునికొడు కగు వీరసోమేశ్వరుని దీసికొనుట రావుగారిమతమున ఘట్టిల్లుదు.

ఇది గాక మఱియొకరీతిగా జూచినను నితఁడు విజ్జలునికొడు కనుటకు వీలు లేదు. ఇతనికిమూడు డగు కొమ్మరాజు యుద్ధమునకుఁ బోవునపుడు అతని ననుసరించియున్న యంకాళశక్తి బ్రహ్మనాయనితో

“మావారు కల్యాణమందున నుండి

ఘనరాజ్యసంపదల్ కడకుఁ బోఁనోలి

పాలుపొందఁగా విష్ణుపోరు కందఱము

లోనయి వచ్చుట లోకంబు లెఱుఁగు ||

అని మొదలుగా విలపించినట్లు పల్నాటివీరచరిత్రమునఁ జెప్పఁబడినది. ఉచూకాంతముగారు “కల్యాణవట్టణములోఁ దన్నాదరించువారు లేరనియుఁ బలనాటిలో నున్న కొమ్మరా జొక్కఁడు యుద్ధరంగమునకుఁ బోవుచున్నాఁ డనియుఁ దన కింక నాధారిము లే దనియు సంకాళశక్తి విలపించినట్లు పై నుదాహరింపఁబడిన ద్విపదపంక్తులవలన నర్థము కాఁగలదు. దీనిని బట్టి చూడఁ బల్నాటి యుద్ధకాలమునఁ గొమ్మరాజు వంశమువారికిఁ గల్యాణవట్టణములో నధికారము క్షీణించిన దని తేలుచున్నది || అని 43 పేజీలో వ్రాసినారు. సుయల్ దొరగారు తమ శాసనపు స్తకము 2 వాల్యములో 182 పేజీలో విజ్జలునిపుత్రులు సోమేశ్వరుడు 1167 మొదలు 1175 వఱకు, శింకముఁడు 1175 మొదలు 1180 వఱకు, ఆహవమల్లుఁడు 1176 మొదలు 1188 వఱకు, శింఘణుఁడు 1183 వఱకు రాజ్యము చేసి రని వ్రాసిరి. ఇట్లు చరిత్రకారులు విజ్జలునికొడు కగు సోమేశ్వరుని తరువాత నతనితమ్ములు శింకముఁడు, ఆహవమల్లుఁడు, శింఘణుఁడు అనువారు కలిసి కొంతకాల

మూరాజ్య మేలి రనియు, 1188 వఱకు నాహవమల్లుడు పరిపాలనముఁ జేసి ననియు వ్రాసియున్నారు. ఈ వీరసోమేశ్వరుడు బిజ్జలుని కొనుటకు కైఫీయత్ యుద్ధకాలమునకుఁ దనవినతండ్రులు రాజ్యము చేయుచుండఁగా గొమ్మరాజు వంశమువారు కల్యాణరాజ్యభ్రష్టులగుటయు సంకాశక్తి విలపించుటయు సంభవింపవు. వెనుక రాజాగమన ప్రకరణమున నున్న “ కూడిరాగల్యాణఘూర్జపతులు ” అనునది గూడ దీనిం బోషించుచున్నది. కల్యాణపతి యైనగొమ్మరాజు మలి దేవరాజనాద్రి నుండఁగా నలగామరాజువత్తుమున వచ్చినకల్యాణాధిపతి యన్యఁడై యుండవలెను గదా ! కాబట్టి యీతండు బిజ్జలునికొడు కని చెప్పటకు వీలు లేదు.

ఇదిగాక యింకొకరీతిగఁ జూచినను నీవీరసోముండు 'బిజ్జలుని కుమారుఁ డని చెప్పటకు వీలు లేదు. బిజ్జలునికుమారులలో వీరసోమేశ్వరుండు శ్రేష్ఠుండై యుండెను. అతనిరాజ్యావసానకాలమునకుఁ గొమ్మరాజు 80 సంవత్సరములవయస్సు గలపుత్రుండు కలవాఁ డగుటచే నేఁబది సంవత్సరములకు మీతినవయస్సు గలవాఁడై వీరుఁడై యుండెను. అక్కలమున కాటుసంవత్సరములలోపల జరిగిన యుద్ధమునకుఁ బూర్వమే గొమ్మరాజుకొడు కైన యలరాజు రాయబారిగా నలగామరాజు నొద్దకుఁ బోయినందున నప్పటి కలరాజు ప్రేమఁడై యుండె ననుట తెల్లంబకదా ! అట్టి యతనితండ్రి గొమ్మరాజు బిజ్జలునికుమారులలో శ్రేష్ఠుం డగుసోమేశ్వరుని పుత్రుండై యుండినచో, దండీరాజ్య మీతనికే సంక్రమింప వలసియుండెను. అట్లు గాక ఆహవమల్లుడులు రాజ్యము చేసినందున నితఁ డాసోమేశ్వరునికుమారుఁడు కాఁ డనియు, నాసోమేశ్వరుఁ డపుత్రుండై యుండె ననియు నూహింపఁ దగి యున్నది. కాబట్టి గొమ్మరాజు తండ్రియైన సోమేశ్వరుఁడు బిజ్జలుని కొడు కని చెప్పటకు వీలు లేదు. అట్లు చరిత్రకారు లెవ్వరును

వ్రాయ లేదు. ఇతడు బిజ్జలుని కొమరుండయై యుండినచో నితనికిఁ గొమ్మరాజు కొడుకై యుండినచోఁ జరిత్రకారు లెవ్వరును వ్రాయుదురే గారని మేము? కావున నీసోమేశ్వరుఁడు బిజ్జలుని కొడుకు కాఁ డని నిర్ధారించవలసి యున్నది.

ఇదిగాక మఱియొకరీతిగాఁ జూచినను గొమ్మరాజుతండ్రి వీర సోముఁడు బిజ్జలునికొడు కని చెప్పటకు వీలులేదు. పల్నాటివీరచరిత్ర ములో వీరసోమునితమ్ములు అల్లాణరాజు, బల్లాణరాజు, కందిసోముఁడు, నాగసోముఁడు, కంచుసోముఁడు, పెంచుసోముఁడు, జలములకర్తన యని యేఱురు చెప్పఁబడి యున్నారు. పైచరిత్రములలో బిజ్జలుని కుమారుఁ డైనవీరసోమునకు శంకముఁడు అహవముల్లుఁడు శింఘుఁడు అని మువ్వురే తమ్ములు వ్రాయఁబడి యున్నారు. గొమ్మరాజుతండ్రి సోమేశ్వరుఁడు బిజ్జలునికొడుకై యుండినచో సుయల్ మొదలగుచరిత్ర కారులు పైయేఱురు నీసోమేశ్వరునితమ్ములని వ్రాసి యుందురు. లేదా, బిజ్జలునికొడు కైనసోమేశ్వరుఁడు గొమ్మరాజుతండ్రియై యుండినచో బిజ్జలునికొడుకు లగుతక్కినపైమువ్వురను పల్నాటివీరచరిత్రకారులు సోమేశ్వరునితమ్ములనుగా వ్రాసియుందురు. అట్లేవ్వరును వ్రాయలేదు. ఇంతమాత్రమే కాదు. పల్నాటివీరచరిత్రములో వచ్చెడు సోమేశ్వరుని కుటుంబము వారలకు కంచుసోముఁడు పెంచుసోముఁడు గొమ్మరాజు తాచముల్లుఁడు అని మొదలుగా నాంధ్రభాషానామములు బిజ్జలుని కొడు కగుసోమేశ్వరుని కుటుంబములోనివారలకు భాషాంతరనామ ములు కానవచ్చుచున్నవి. కానఁ గొమ్మరాజు తండ్రియై బిజ్జలునికొడు కును నొక్క వీరసోమేశ్వరుఁడే యని చెప్పటకు వీలు లేదు.

ఇదిగాక మఱియొకవిధముగఁ జూచిన నీవీరసోమేశ్వరుఁడు బిజ్జలునికుమారుఁ డని చెప్పటకు వీలు లేదు. ఈయాంధ్రచరిత్రము మొదటిప్రకరణమున 26 పేజీలో

“బిజ్జలునితరువాతివారు 1182 వ సంవత్సరమువఱకును గల్వ్యాణ పురమును బరిపాలించిరి. బిజ్జలునితరువాత సోమేశ్వరుడు సంతాముడు అహనమల్లుడు ననుకాలచర్యరాజులు మూపురు పరిపాలించి నట్లు కన్పట్టుచున్నది. శా. శ. 1104 (క్రీ. శ. 1182) వ సంవత్సరమున బళ్ళిమచాళుక్యరాజునాలుగవసోమేశ్వరుడు కాలచర్యుల నుండి తనపూర్వులు గోల్పోయినభాగములను మరల స్వాధీనముగా వించుకొనియెను. మఱికొన్నిభాగములను దేవగిరియాదవులును గాకతీ యాంధ్రులును నాక్రమించుకొనగా బిజ్జలునివంశ మంతరించినది.” అని రావుగారు వ్రాసియున్నారు. ఇందు 1182 వఱకు బిజ్జలుని కుమారులు కల్వ్యాణమును బాలించుచుండి రనుటవలన 1176 వైని 1881 లోపల జరిగినయుద్ధమునాటికి గొమ్మరాజువంశమువారు రాజ్య భిష్టులగుటయు సంతాపశక్తి విలపించుటయు సంభవింపవు. మఱియు బిజ్జలునికుమారులలో బల్నాటివీరచరిత్రమున వ్రాయఁబడిన సోమేశ్వరునిదేవులు సోదరులు వ్రాయఁబడనందునను ఈగొమ్మరాజు అలరాజు వ్రాయఁబడనందునను వారికిని గొమ్మరాజునకును సంబంధము లేదని తేటపడుచున్నది. ఇట్లు స్వకీయలేఖనమువలననే యుద్ధమునాటికి బిజ్జలునివంశీయులకుఁ గల్వ్యాణాధికారముండె ననియు సల్లాణరాజు బల్లాణరాజు మొనలగువా రసోమేశ్వరునితత్పులు గా రనియు, గొమ్మరాజు తత్పుత్రిఁడు గాఁ డనియుఁ దేటపడుచుండగా బిజ్జలునికొడుకు వీర సోమేశ్వరుడు కొమ్మరాజుతండ్రి యని వ్రాయుట వింతగా నున్నది.

ఇట్లుండ జేతాళనాయనియు బేతినాయనియుఁ బుత్రులకుఁ జరిత్రములలో నామభేదము చూపట్టుచున్నందున వారికి భేదము సాధింపఁబడిన మన వీరభద్రరావుగారు వీరసోమేశ్వరునినామము గాంచి భిమిడియో కలచరిత్రములో సుప్రసిద్ధుని డయిన వీరసోముడు కొమ్మరాజుతండ్రియేయై యుండు నన్న సందేహము

విశ్వాపముచేతనో కలచురి సోమేశ్వరుని వంశక్రమముం దలి
పెడి చరిత్రాంశము లెఱుంగమిచేతనో మఱి యేకావగాముచేతనో
కలచురి సోమేశ్వరునివంశమును బల్నాటి సోమేశ్వరునివంశమును
నొక్కటిగఁ జేసి ఆసోమేశ్వరుఁడే యీసోమేశ్వరుం డని హేత్వాభాస
ములతో సిద్ధాంతపఱచినారు. పైవిమర్శమువలనఁ గోటకేతుని బట్టి
కాలనిర్ణయము చేయుటకు వీలులేనపుడు సోమేశ్వరుని బట్టి తన్నిర్ణ
యము చేయవలసి యుండును. సోమేశ్వరు లనేకులు గలరు గాన
యుద్ధకాలమును బట్టి బిజ్జలుచికుమారుఁడైన సోమేశ్వరుని దీసికొన
వలసి యుండును ఇట్లగుచో సన్మోన్మాదశ్రయదోషము సిద్ధముగఁ జూ
పెట్టి యుండఁగలదు. కొమ్మరాజుతండ్రి సోమేశ్వరుఁ డెవ్వ డో ఇంకను
విచారింపవలసి యున్నది.

ఇట్లు పల్నాటియుద్ధకాల నిర్ణయమునకు రావుగారు ముఖ్య
సాధనముగా నెత్తికొన్న కోటకేతవీరసోములకాలవిమర్శము చేయఁ
బడినది. దీనివలన నె తక్కినవారికాలవిమర్శము పైతము చేసినట్లగు సని
తలంచెద. ప్రతాపరుద్రుఁడు సాగిపోతరాజు వీరభల్లాలుఁడు అనునామ
ములు గలవారనేకు లుండఁ బట్టి యెవనిని దీసికొనవలెనో నిర్ణయించు
కొనుటకు వేటొందుసాధనములేక యుద్ధకాలమునే తీసికొనవలెను. వీర
సోమునిఁ గోటకేతునిబట్టి యుద్ధకాలనిర్ణయము కానపుడు వీరలనామము
లనుబట్టియే తన్నిర్ణయము చేయవలసి యుండును. ఇట్లగుచో సన్మోన్మాద
శ్రయదోషము నచ్చును. కాబట్టి కోటకేతసోమేశ్వరకాలాపేక్షులగు
వారలు తత్కాలవిమర్శమువలననే విమృష్టు లగుదురు. కోటకేతుని
బట్టియే భీమరాజుకాలనిర్ణయము చేయఁ దగి యున్నది. కానఁ గేత
రాజువలననే కాలనిర్ణయ మగుచుండఁగా భీమరా జస్వభాసిద్ధుండు.
వెలనాటిచోళగొంక రాజునామము వీరిచరిత్రమునఁ గానరాదు.

గుంటూరు చంద్రికా ముద్రాక్షరశాలలో అభినవసరస్వతి అని పేరుతో 1913 ప్రింట్ లో ప్రచురింపబడిన పత్రికలో బ్ర. ముద్దుల పల్లి గురుబ్రహ్మశాస్త్రిగారు పల్నాటివీరుల యుద్ధకాలమును గూర్చి వ్రాయునపుడు,

“మాచర్లలోఁ జంద్రవంకసదీపీరమునఁ గల యాదిగుప వ్రాసినయొకచిన్న శాసనమున ‘అన్తంగామరా’ జని పేర్కొనబడినది. ఇతఁ డెవరైనది తెలియరాదు, ఇతఁడె యనుగురా జైనచో దీసింబట్టి కూడ 12 వ శతాబ్దముని యెంచవచ్చును. ఇతఁ డనుగురాజు కొడుకులలో నొక్కఁ డనియే తెలియవచ్చుచున్నది.

స్వస్తి శ్రీశాఖ్యలు 1664 అగునటినుందుభిసంపత్సర శ్రావణశుద్ధ ఏకాదశీగురువారమున శ్రీమన్మహామండలేశ్వర అన్తంగామరాజులు యూరియకామిసెట్టి శ్రీచెన్నకేశవదేవరకు నిచ్చినతోట దీని నెవ్వరేని విఫలం దలంచినవారు గంగలో కపిలలం బొడిచినవారు “నవదత్తా వరదత్తంవా యా పరేతు వసుంధరా । వప్తిర్వర్షసహస్రాణి విష్ణాయాం తాయతే క్రిమిః॥ కరణం సూరివ్రాలు.

మఱియు వినుకొండతాలూకా పెడకంచర్లపాటిమీఁద కృష్ణగంధర్వుడు కట్టించిన దని చెప్పబడుభీమేశ్వరాలయము పాడు దిబ్బయొద్ద నుండిన నల్లయ యనువిప్రునిశిలాశాసనమున

ఒక పగుళాకిహామనము లుర్విగజాంబరచంద్రసంఖ్యగా

వజ్రలినకన్యసంక్రమణ వాసరనాథదినంబునందుఁ గం

చెఱువులభీమనాథునకుఁ జెల్వంగ నిల్పె నఖండదీపముల్

అని శాసనపుజవజభాగమునఁ గన్పట్టుచున్నది. దీనిని బట్టి కృష్ణగంధర్వుడును శా. 1081 నాటి కున్నట్లుండినది. కావునఁ బల్నాటివీరులును శ్రీ. 12 వ శతాబ్దమున నుండి రనుట నిస్సంశయము ” అని వ్రాసినారు.

వీనిలోన మొదటిశాసనమున, అనుంగమరాజులు యూరియ కామిసెట్టి యనువార లిరువురు చెన్న కేవునకుఁ దోట విచ్చిపట్లు సామాన్యముగ నర్థము కాగలదు. నలగామరాజు నొకసెట్టియుఁ గూడి యిచ్చుట యసంభావితంబు. యూరియ అనునది కామిసెట్టికి గృహనామముగాఁ గనుపట్టుచున్నది. నేను సంగ్రహించినచారమున యలియ యని యున్నది. అప్పుడు అనుగురాజులయలియ (అల్లుఁడు) అగు కామిసెట్టి అని యర్థ ముగోను. రాజుల అని వ్రాయవలసి యుండ నక్కాలపుపరిపాటి ననుసరించి లు అనునక్షరము వ్రాయఁబడిన దనియు అనుంగమునియుంపుడుస్త్రీల యందుఁ గలిగిచకన్యను బెండ్లాడిన సెట్టి యెవ్వఁడో యొకం డయి యుండు ననియు భావింపవలయును. మిక్కిలి ప్రసిద్ధమైన పైశాసనాంతిమశ్లోకమున నున్నయపశేబ్బములు దీక్షాప కుఁడు రాజుగాక సెట్టియేయై యుండు నని తోఁపించుచున్నవి.

నిజ మెట్లున్నను బూర్వపాఠమున దానకాలమున నలగామరా జుండినట్లుగను. ఈపాఠమున నతఁడుండిన నుండనచ్చును లేకపోయినను లేక పోవచ్చును. అయ్యది సరిపడునట్లు కాన్పింపదు. శాసనకాలము క్రీ. 1142 సంవత్సర మగుచున్నది. ఆకాల మనుగురాజయొక్క రాజ్యకాలమై యున్నది. అప్పుడు నలగామరా జొక్కఁడు దానశాస నము వ్రాయించుట గాని సెట్టియుఁ దానును గలిసి వ్రాయించుట గాని యతని కల్లుఁడుగా నొక్కఁ డుండుట గాని సంగతములు గావు. ఎందుకనిన, మందాడివలసనాటికి 40 సంవత్సరములు అనుగురాజు 18 సంవత్సరములు నలగామరాజును రాజ్య మేలిరని తచ్చరిత్రముననున్నది. వలసతరువాత 7 సంవత్సరములకు యుద్ధము జరిగి యున్నందున 1140 సంవత్సరమున నలగామరాజురాజ్యమున కారంభించి యుండవలెను. “అనుగురాజు చని పోవునపుడు కొడుకుల నందఱను బ్రహ్మనాయని కప్పగించెను” అని యుమా కాంఠముగారిలేఖనమును దగ్గరింప నందర్ప

మొన జూడఁగా నలగాముడు రాజ్యమునకు వచ్చునటకు 20 సంవత్సరములవఱకు గలవాడై యుండవలయును. ఇట్లుగునపుడు శాసనకాలమునకు నలగామరాజు జన్మించియుండిన శిశువై యుండఁగలడు. కాన నతఁడు స్థాపింప లేడు. ఆరండే స్థాపించినాఁడను కొన్నచో నతఁడు శాసనస్థాపనకాలమునకు 20 సంవత్సరములవాడై యైన నుండుట యుచితము. అప్పటికి కనుగురాజునకు వివాహమై యుయియో కాకయో యుండును. ఇట్లు కాలానందర్భమువలనను, తండ్రి రాజ్యము చేయుచుండఁగా, గుమారుడు శాసనము స్థాపించుట సంప్రదాయవిరుద్ధం బగుటవలనను, 1182 సంవత్సరములోవల యుద్ధము జరిగిన దన్న వారితమున కీ శాసన మనుకూలము గానోపదు.

ఇది రెండవశాసన మైనను విశ్వసించుటకు వీలు లేదు. అయ్యది కృష్ణగంధర్వుడు స్థాపించినది కాదు. నల్లయ యైనను శాసనస్థాపనము నాటికిఁ గృష్ణగంధర్వుఁ డుండినట్లు వ్రాసినవాఁడు కాదు. ఆయాల యము లోకప్రతీతిప్రకారము కృష్ణగంధర్వుడు కట్టించిన దగుట సత్యమై యుండినచో నీ శాసనస్థాపనమునకుఁ గృష్ణగంధర్వుడు పూర్వఁడో ననుకూలఁడో యై యుండు నని మాత్ర మూహ కలుగవచ్చును. అగ్నిమర్గయమువలన యుద్ధకాల మింకొకయబ్దశతము మాత్రవలసి యుండును గాఁబట్టి యపు డీ శాసనములు మన మనుకొన్న నలగామ కృష్ణగంధర్వులను గాక వారితాతలను బోధింపవలసి యుండును. నలగామరాజుతాత వీర కామేంద్రుడై యై యున్నాఁడు. ఆతనిపేరే నలగామరాజునకుఁ బుంపఁబడినది. ఇతనికి వీర కామేంద్రుఁ డని నామాతరమున్నట్లు పూర్వకాలముగారు గూడ వ్రాసి యున్నారు. కాఁబట్టి శాసనమునందుఁ జూపబ్బెను కామరాజు నలగామరాజుతాతయో యాచార్యునివాఁడు మఱియొకఁడో యై యుండవోవు. అనుగురాజు తననాండే యీ దేశమునకు వచ్చినాఁడనుట యంత విశ్వసనీయముగ లేదు. వీర

ఇద్రకవి వీరు మొదలనుండి మాచర్ల రాజధానిగా నిరాజ్యమును కాలించుచుండి రనియే వ్రాసినాడు. వీరభద్రరావుగా రీయాంధ్ర చరిత్రముయొక్క 14-19వ పేజీలలో వ్రాసిన చాగిబేరరాజవృత్తాంతము గూడ దీనిని బలపఱచుచున్నది. ఈవిషయము స్థలాంతరమున విభూర్భింపఁబడును. పైపత్రికలో " యుద్ధము క్రీ. 1080 - 1089 మధ్య జరిగి యుండునని విల్సన్ దొరవారు వ్రాసినట్లు మెకండేదొరవారు వ్రాసిరి. ఇది యింతపూర్వము కాదనియు క్రీ. 1160 వ సంవత్సరమున జరిగి యుండుననియు బ్రౌన్ దొరవారు తమ నిఘంటువున వ్రాసిరి. కార్యమే పూడిలో వీరులపేరఁ గట్టిన మంటపమునఁగల శాసనమును, బ్రహ్మ నాయుడు కట్టినదని చెప్పఁబడు మాచర్ల చెన్నకేశవాలయమును బాగుచేయించినట్లు వ్రాయించిన తదాలయములోని శాసనములును 14 వ శతాబ్దములోనివైయున్నవి. " అని యాశాస్త్రిగారే కొండలు చేసిన యుద్ధకాలనిర్ణయముల నుపేక్షించినారు. ఇట్లు పరోపదర్శిత యుద్ధకాలముల విమర్శము ముగిసినది.

ఇక నీయుద్ధకాలనిర్ణయము సరిగాక పోయినను బోవును గాక. పైరాజు బండఁదగిన మఱియొక కాల మైన యుద్ధకాలమై యుండవలెను గదా! అక్కాలం బెద్దియో నిరూపించుట మీ కవశ్యక ర్తవ్యం బని యందులేని, అన వచ్చును గాని తన్నిరూపణంబు కాకదంతపరీక్షా తుల్యంబు. ఇదిగాక మావ్రాసిన వెలుగోటివారి సంశ్చరిత్రమునందుఁ బరోద్భావితుంబు లగునాక్షేపములను సహేతుకముగ నిరాకరించుటయే మాకుఁ గావలసినపని. అయ్యది పైవిమర్శమువలన నైనది. అయినను బూర్వవృత్తాంత పరిజ్ఞానమునకై తత్తదర్థనిర్ణయము నేయుట చరిత్రగ్రంథకారులకు ధర్మముకదా! యని, వాదనమృతము లయిన ప్రమాణములనే యనువదించి తన్నిరూపణంబు నేయఁగలను. అభ్యుపగమీవాదమునఁ బూర్వాక్షేపములు ప్రసరింపఁగూడదు.

ఇన్స్ డిడి విచారించెదను. పై రాజులుండఁదగినకాల మనఁగాఁ
యుద్ధాహ్వానమునందును రాజాగమనమునందును గానవచ్చుచున్న వా
రెల్లరు నుండఁదగినకాల మనియా? యుక్తముగఁ దోచిన కొంద
ఱుండఁదగినకాల మనియా? యభిప్రాయము. మొదటిపక్షమున రావు
గాను మళయాళ కర్ణాట మాళవేంద్రాదు లేపేటివారలో వారు
యుద్ధమున నుండినట్లు శాసనాదిప్రమాణము లేచటనున్నవో
చూపవలసియుండును. అది సాధ్యమేమిచే రెండవపక్షమునే యవ
లంబించుచోఁ జాలము. ప్రథమప్రతాపరుద్రుఁడు ధరణికోటభీమ
రాజు రెండవ కోటకేర రాజు సాగిపోతరాజు బిజ్జలునికుమారుఁడగు వీర
సోమేశ్వరుఁడు రెండవవీరభల్లాణుఁడు వెలనాటిచోళగొంక రాజు, అను
నీన పక్షులతోఁ గద వారు కాలనిర్ణయము చేసినారు. ఎట్లుండి
నను వారలతోనే కాలనిర్ణయము చేయవలయు ననునిర్బంధము లేదు
కాబట్టి యితరులనుగూడ గ్రహింపవచ్చును గదా! అట్లుగచో
రావుగాను వీరసోమునికాలము నాధారము చేసికొనినట్లు బేతిరెడ్డి
కాలము నాధారము చేసికొని బేతిరెడ్డికి బ్రహ్మనాయుఁడు మను
మఁడు కాబట్టి బేతిరెడ్డికిఁ దరువాతనే యుద్ధము జరిగినదిగాని పూర్వము
జరుగ లేదని చెప్పఁగలను.

ఇదిగాక నలగామరాజు పంచపాండ్యులకు యుద్ధాహ్వానపత్రిక
సంపికలులు

“ బంగాళపతికిని బంచపాండ్యులకు

(పాతాంతరమున.)

బంగాళపతి పంచపాండ్యేశులకును *

అను వాక్యమువలనఁ దెలియవచ్చుచున్నది. పంచపాండ్యులు వీర
పాండ్య విక్రమపాండ్య మండరపాండ్య కులశేఖరపాండ్య పరాక్రమ
పాండ్యబుద్ధ శేవురు సహూదరులు, వీరలు ఘనబాహువిక్రములే

పంచపాండవులవలె బ్రబలి పంచపాండ్యు లని ప్రసిద్ధిగల్గిన మధురా పురాధీశ్వరులు. ద్వితీయప్రతాపరుద్రుని నియోగమున బాదా నాయుడు యుద్ధమునకుఁ బోయి వీరలను జయించియే “పంచ పాండ్యదళవిఫాల” అనుబిరుదము నొందినవాడు. ఈవిషయము 863-864 పేజీలలో రావుగారుగూడప్రాసియున్నారు. వీరలు 1292 సంవత్సరమున మార్కోపోలో మనదేశమునకు వచ్చినపుడు మధురాపురాధీశులై యుండిరని యాతఁడు ప్రాసినట్లు సుయల్ గారు తమశాసనముల పుస్తకము రెండవవాల్యమున 222 వ పేజీలో ప్రాసియున్నారు. మద్రాసులోని లిఖితపుస్తకభాండాగారములో నున్న శ్రీనాథకవిరచితమగు పల్నాటివీరచరిత్రపుస్తకముయొక్క ప్రతులలో నొక్కదానిలో “పంచ పాండ్యేశులకును” అనియుఁ దక్కినయన్నింటిలో “బంచపాండ్యులకును” అనియు నే యున్నందునఁ బంచపాండ్యులకు నలగామరా జాహన్వయత్రిక నంపియుండె ననియు పంచపాండ్యపదము వీరపాండ్యాది సోదరపంచ కమునందే రూఢమగుటచే వారు 18 శతాబ్దమునంతమునందు 14 శతాబ్దమునాదియందు మధురాపురి నేలుచున్న వీరపాండ్యాదులే యనియుఁ దేలుచున్నది. బేతిరెడ్డికాలముగూడ దీనికి సహకారి యగుచున్నది. “బంగాళపతికిని బాండ్యేశునకును” అను ముద్రితపుస్తకపాఠముపై యోరియంటగ్ లైబ్రరీలో నేప్రతియందును వ్రాయఁబడినదికాదు. వలయువా రచ్చటఁ జూడవచ్చును. కావున నది విశ్వసీంపఁదగినది కాదు. 41 పేజీలో నుమాంకాంతముగారిచే ముందపాటుకథలోనిదిగా నుదాహరింపఁబడిన “భల్లాణదేవుండు పంచపాండ్యులును” అను బాక్యము గూడ నక్కాలమునఁ బంచపాండ్యులుండి రనుటను బలపఱచుచున్నది. పంచపాండ్యుండు, అను నేకవచనము ప్రామాదికము. పంచశబ్దముమీఁద నేకవచనము పుట్టదు. ఆపేరిటివాఁ డుండు ననుట యప్రమాణము. పూర్వవాక్య ననుగుణమును. కాబట్టి ప్రసిద్ధపఁ

పాండ్యులకాలములోనే యుద్ధముజరిగినది కాని యంతకుఁ బూర్వము గాని పరము గాని జరిగినది కాదు. ఇట్లు బేతినాయుఁడు పంచపాండ్యులు యుద్ధకాలనిరూపముకు లని ఫలిత మేర్పడినది.

ఇట్లుగనపుడు బేతిరెడ్డికి ముచి మనుమఁ డగు కాలచంద్రుఁడు ప్రాఘండై యుండఁదగిన కాలం బెద్దియో యయ్యది యుద్ధకాలమగును. మల్లనాయుఁ డను దొడ్డనాయనికి రావుగారి మతప్రకార మెట్టిక్కళాసనము నాటికి సంతానము లేనందునఁ దరువాతఁ గలిగినదని యంగీకరించి చూచినచో, దొడ్డనాయని రెండవకుమారుఁ డగు బ్రహ్మనాయుఁడు 1220 పైని గలిగినాఁడనుట కేమియు నాక్షేప ముండదు. తరువాత 1260 లోపల కాలచంద్రుఁడు గలిగి 1280 వఱకుఁ బ్రాథమిండు గావచ్చును. మల్లనాయుఁడు దొడ్డనాయుఁడు కాఁడను వారిమతమును బట్టి చూచినచో 1208 పైని దొడ్డనాయుఁడు గలిగియుండఁ దగును. అతనికి 1230 పైని బ్రహ్మనాయుఁ డుదయింపవచ్చును. అతనికి 1260 పైని కాలచంద్రుఁ డుద్భవించి 1290 వఱకుఁ ప్రాథమిండు గావచ్చును. కావున నాప్రాంతకాలమున యుద్ధము జరిగి యుండ నోవు.

ఇదిగాక పల్నాటియుద్ధమునకు రెండువేలపెద్దగుట్టములలోఁ దురుష్కులు వచ్చినట్లు తచ్చరిత్రములోని

“గురుసహస్రద్యయ ఘోటకిసహితం

లగుతురుష్కులు వచ్చి యవనీశుఁ గనిరి ||

అనువాక్యమువలనఁ దెలియవచ్చుచున్నది. ఈవాక్యము మద్రాసులోని గవర్నమెంటు లిఖితపుస్తకభాండాగారములో నున్నశ్రీనాథకవిరచిత మైనపల్నాటిచరిత్రము ప్రతులలో నన్నింటిలో నేకరూపముగఁ గానవచ్చుచున్నది. కాబట్టి యిది సర్వసంప్రతిపన్నపాత మనుటకు సంశయంబేమియు నుండదు. కాన నిది ప్రమాణముగఁ దీసికొనఁ దగియున్నది.

ఘోటకములందు గురుత్వవిశేషణస్వరసమును బట్టి యాఘోటకము లరబస్తా మున్నగు యవనరాజ్యములనుండి వచ్చినవియే యై యుండు నని తోచుచున్నది. ఇందువలనఁ దురుష్కులు దక్షిణహిందూస్థానము నకు రాసాగినతరువాత నె యీవల్నాటియుద్ధముజరిగినది కాని యంతకుఁ బూర్వము జరుగ లేదని చెప్పవలసి యున్నది. 1294వ సంవత్సరమున అల్లావుద్దీన్ గొప్పసేనతో దేవాద్రిమీఁదికి యుద్ధమునకు వచ్చియుండి నని చరిత్రములు చాటుచున్నవి. కాన నాతరువాత నే యీ యుద్ధము జరిగి యుండఁగలదు. “పద్మసేనుండును బసవడి వచ్చె గురుసహస్ర ద్వయ ఘోటకయుతుడు” అను ముద్రితప్రతిలోని పాఠము పైమద్రాసునోరియంటల్ లైబ్రరీలోని ప్రతులలో నందును గానరానందున నాపాఠము సంప్రతిపన్నముగా గ్రహింప నర్హము గాదు. పండితులు పరిశీలింప నభ్యర్థితులు.

ఇదిగాక పైచరిత్రమున రాజాగమనప్రకరణములో

“అశ్వంబు లొకవేయి యమితప్రతాప

రుద్రుఁడు వంపించె రూఢసంగతిని”

అనువాక్యము కావచ్చుచున్నది. ఇం దమితప్రతాపము గలరుద్రుఁడు రుద్రదేవి యై యుండనోపు. రుద్రుఁ డని పురుషనామముతో వ్యవహారము రుద్రాంబికయం దుండుట సుప్రసిద్ధమైనవిషయము. అమె 1295 వఱకు రాజ్యము చేసినది కావున నామె కాలముననే యుద్ధము జరిగి యుండవలెను. అమితపదముండఁబట్టి ప్రతాపపదము విశేషణకుఁగిరి, జేరినది కావున విశేష్యంబు రుద్రపదమేయైనది. ఇట్లుగనపుడు విశేష్యమైన ప్రతాపరుద్రపదము లేవందున ద్వితీయప్రతాపరుద్రుని దీక్షిణుట సంబంధించదు. ప్రథమప్రతాపరుద్రుండు తురుష్కుప్రవేశ సంఘటన ద్యసమకాలికుఁడు కాఁడు. అమితప్రతాపవిశేషణస్వరసమువలన నీరుద్రుఁడు రుద్రదేవియే యైయుండునని తోచెడిని. యవనసంఘటనద్య

కాలసహకారమున నితరదోషములకుఁ బ్రసక్తి గలుగదు. కాబట్టి దుష్ప్రాచీకాలములోఁ బైభారలుండఁగ నీయుద్ధము జరిగి యుండఁ గలదు. ఈవాక్యము మ్రతాసులోని పై భాండాగారములోనున్న నెం. 14-3-15. 12-2-34. 14-4-12 14-3-4 గలప్రతులలో నొక్కటేవిధముగ నున్నది. నేను స్వయముగ వానిం జదివి వ్రాసి తెచ్చినాఁడను. కాబట్టి యీపాఠమే సర్వసంప్రతిపన్న మని గ్రహింపఁదగినది. “ఒకవేయియశ్వాల నెనరఁబ్రతాప” అను పాఠము పై పుస్తకభాండాగారమున నొక్కప్రతియందును వ్రాయఁ బడలేదు. కాన నది క్వచిత్కపాఠమే కాని సర్వసమ్మతంబు గాదు.

ఈపాఠములందు వాస్తవము దెలియఁ గోరువారు పై లైబ్రరీలోఁ దెలియనగు. ఇట్లు యుద్ధకాలము జేతిరెడ్డి యనంతర కాల మని సామాన్యరూపముగను రుద్రయవనపంచపాండ్యసమావేశ కాల మని విశేషరూపముగను నిరూపింపఁబడినది. అక్కాలము 1294-1295 నంన త్వరములకాలం బగును, మఱికొందఱు రాజులు గూడ నీయుద్ధ కాలమునకు ఘట్టించున్నారు.

పల్నాటియుద్ధమునకు పీఠభల్లాణుడు వచ్చినట్లు తచ్చరిత్రమున నున్నది. ద్వారసముద్రపుభల్లాణులలో మూడవవాడు 1276 మొదలుకొని 1310 వఱకు నుండినవాడు. అతఁడు 1290 పైని జరిగినయూధకాలమున నుండి వచ్చును. చాగిపోతరాజు 1199 లో నున్నవాఁడని రావుగారు తలంచినవారు. అతనితరువాతివాఁడగు పోతరాజో యెఱపోతరాజో యై యుండు నని నాయభిప్రాయము. రామలిలాసములో నేనుఁగులక్షణకవి చాగిపోతరాజునకు వరసింహరాజు అతనికి పోతరాజు మాచరాజు వారిలో మాచరాజునకు నెఱపోతరాజు జన్మించినట్లు వ్రాసియున్నాఁడు. చాగిపదము వారికి గృహనామము. రెండవ పోతరాజువుత్తుడు కేరళ క్రీ. శ. 1240 లో జేల్వారి

రామేశ్వరాలయములో “గణపయదేవరవివ్యక్తిపాదరంజనభక్తి కరాయణుండై న కేతనబాలుండు” అని శాసనము స్థాపించినవాఁ డీయద్ధికాలమువఱకు నుండఁగలడు. ఇదిగాక మణిచెం సోమేశ్వరాలయమున గరుడస్తంభముమీఁద నున్న కోటకేతుని మఱియొక శాసనములో “శాకాబ్దే రామబాణక్షితిశిగుణితే ... దొడ్డకేతమ్మీరీతః” అనియు “స్వస్తిచతుస్సముద్ర ... శ్రీమన్నహమండలేశ్వర కోట దొడ్డనామాది సమ ప్రప్రశ స్తినహితం కేతరాజులు” అనియు, నున్నది. ఇది మనరెండవకేతరాజునకుఁ బుత్రుండు చినకేతరాజు పుట్టినతరువాత వచ్చిననామముగా నున్నది. ఎట్లైనను మఱియొక చిన్న కేతరాజున్న నే యీదొడ్డపదము సార్థకమగును. ఆకేతరా జెవ్వఁడో వాఁడే యీయద్ధికాలమున వచ్చియుండును. దొడ్డకేతునియద్దామస్థితిని సతనిమామ లగు పూర్వచాళుక్యుల సామ్రాజ్యమును బరిశీలించినచో మాధులవీరరెడ్డిచింతపల్లిరెడ్డను వెంటఁ బెట్టుకొని నాయకురాలిపనుపున బ్రహ్మనాయనికడకు సంధికిఁ బోయినవాఁడు ఆదొడ్డకేతరాజుగాక సామాన్యస్థితి గల మఱియొక కేతన యని తెలియఁ గలదు. ఇతఁడు లిఖితపుస్తకములలో “కోటకేతన్న కేతన” యనియే వ్రాయఁ బడినవాఁడు.

ఇక ధరణికోటభీమరాజు వీరసోముఁడు వెలనాటిచోడగౌండ్ రాజు శేషింది యున్నారు. సరిపడినను సరిపడకపోయినను వారు వ్రాసినవారల నెల్లరను వ్రాయవలె నను నియమము లే దని వెతుక వ్రాసితిని. వారు లేకపోయినంతమాత్రమున నిర్ణీతమగు యద్ధికాలమునకు భంగము రాదు. అక్కాలమున మఱియొక ధరణికోటలో దక్షుండై సభీమరా జుండిన నుండవచ్చును. కేతరాజు ధరణికోటపురాధికారము లేక కోటగృహనామము గల మఱియొక్కఁడై యుండిన నుండవచ్చును. కాన నేకకాలమున వారిద్దఱిసమావేశము విరుద్ధము గాదు.

వెలనాటిచోడగొంకరాజునామము కల్నాటిచరిత్రమునఁ గాన రాదు. అప్పటికి వారిస్వాతంత్ర్యమే శమించినది. కావుననే సమీప బంధువు లగు ప్రాచ్యచాళుక్యుల కాహ్వానము గాని యుద్ధమున వారి ప్రచారము గాని లేదు. “మామగురమగొంక మహిపాలునకును” అనుపాఠము కాలవిరుద్ధము. 1127 మొ 1158 నఱకే యరవివరిపాల నము కానవచ్చుచున్నది. ఆరవిపుత్తుఁడగురాజేంద్రచోళున కానామ మున్నను సతఁడు నలగామునకు మామగఁడు. అనుగుహాసమకాలికుఁడును గాదు. * వెలనాటిచోడుండు విక్రమాధ్యుండు * అనుచోట నున్న వెలనాటిచోడుడు కుళోత్తుంగచోడగొంకరాజు పుత్తుఁడైన రాజేంద్రచోడుఁ డనియు, సతనికిఁ గుళోత్తుంగచోడగొంకరాజుని నామాంతర మున్న దనియు, వ్రాసినయమాకాలముగారు వెలనాటి చోడుడు కుళోత్తుంగచోడగొంకరాజును జతుర్థకులజు లని వ్రాసి యింక నీవిషయము విచారణయ మని వ్రాసిరి. కాబట్టి వెలనాటిచోడుఁడను వాడు నలగామునిమామ యైనగొంకరాజుకాదు. ఇకఁవాఁ డెవ్వఁడైన నగుంగాక. ఆపేటివాడు యుద్ధకాలమున నుండుటయే మాకు ముఖ్య మున్నచో కృష్ణాజిల్లా తలగడదీవిలోని శాసనమునందు వెలనాటి చోడయ్య అనువాడు 1843 లో నుండె నని వ్రాయఁబడినట్లు సుయోగ గారు వ్రాసినారు. కాబట్టి యాతండ్రి యరవిపుత్తుఁడో యుద్ధకాల మున నుండవచ్చు నని తలంప వచ్చును.

ఇందువలన రావుగారు 191 పేజీలో “వెలుగోటివారి వంశ వృక్షమునం జెప్పఁబడినపురుషులయొక్క కాలనిర్ణయాదివిషయము లను బట్టి చూచినను బేరిరెడ్డి ... మూలపురుషుఁడను సిద్ధాంతము నిలువఁజాలదు. * అని మొదలిడి వ్రాసినయాక్షేపగ్రంథ మంతయు దలోత్తరం బైనది. తమచే నిర్ధారించఁబడిన కల్నాటియుద్ధ కాలవిరోధమేకదా వారిప్రబలాక్షేపము. అది పరిహృతంబైనదనట

యూవిమర్శము చూచినవారికి విశదంబు గాకపోదు. ఇదిగాక 183 పేజీలో “బేతిరెడ్డి బేతాళనాయకుడు కాఁ డని సహేతుకముగ నిరూపింపఁబోవుచున్నాను” అని ప్రతిష్ఠించేసి రావుగారు (వాసిన (2) గుర్తుగల సహేతుగంథము న్నాఁడే నిరస్తం బయ్యెను. ఇట్లగునపుడు పై సిద్ధాంతము నిలువఁ జాల దన్నమాట నిలువఁ జాల దనుట తెల్లంబు. మఱియు నీయుద్ధకాలప్రతిబంధముననే రావుగారు పదవ ప్రకరణములో “అయినను వీరిని బ్రహ్మనాయనిష్ఠాతి శోటిలోని వారిఁ గా నంగీకరింపవచ్చు” వనియుఁ బల్నాటిచరిత్ర యుద్ధాంతము 41 పేజీలో నుమాకాంతముగారు చెవిరెడ్డి బ్రహ్మనాయని వంశమున నతనితరువాతి వాఁ డనియు నంగీకరించినారు. ఈ ప్రతిబంధము నివర్తించినపుడు వారు బ్రహ్మనాయనిని బేతాళనాయనిమనుమనిగ నంగీకరింపమిఁక గౌరణములేదు. ఇంకొకటి. చాగి బేతరాజునకు ననుగురాజునకు నామభేదము సంతానభేదము పిత్రాదిసంబంధిభేదము మున్నగునవి యెన్నియో యుండినను రావుగారు 7 వ ప్రకరణమున చాగి బేతరాజు ప్రసక్తియందు “పల్నాటిలోని శాసనములోఁ బేర్కొనబడిన చాగి బేతరాజునకే యనుగురాజు నామాంతరము గలదేమో యని సందేహము కలుగుచున్నది” అని వారిసపురకు నభేదముఁ జెప్పఁ జూచినవారు పై భేదములు లేనిబేతిరెడ్డిబేతాళనాయక బేతినాయకులకు భేదము సాధింప బహుభంగులఁ బరాక్రమించుట వింతగా నున్నయది.

ఇఁక నేమైన దేశవిరోధ మున్నదని యెంతురేమో అదియుఁ జూతము. పిల్లలమఱ్ఱి బేతిరెడ్డికిఁ బిల్లలమఱ్ఱి బేతాళనాయనికి దేశైక్యము పిల్లలమఱ్ఱికబ్బముచేతనే వ్యాఖ్యాతంబు గదా! బేతిరెడ్డికి బేతినాయనికి నగపడెడు దేశభేదము బేతినాయకుడు ఆంధ్రదేశము వాఁడా? ఆర్యావర్తదేశమువాఁడా? అని విమర్శించి నిర్ణయించినచోఁ దొలంగును. మొదటిపక్షమునఁ బల్నాటిచరిత్రములోనాత్మా

వర్తమానుండి యనుగురాజువెంట దొడ్డనాయుడు వచ్చినాడని వ్రాయట విరోధించును, రెండవవత్సము నవలంబించినచో గులగోత్ర నానువిరోధములువచ్చుచున్నవి పల్నాటిపీఠచరిత్రమునచేతినాయుడు వెలమకులమువాడని చెప్పబడినది. వెలమ కమ్మ కాపు అనునవి మన యాంధ్రదేశమునాలవజాతివారిలో గలతెగలవారలయందు రూఢము లనుట శ్రీనాథభీమఖండాదులవలనను అనుభవమువలనను చెలినినవిషయమే కదా! ఇట్టి నామము గలతెగ యాంధ్రదేశముననే ప్రసిద్ధంబుగాని యార్యావర్తమునఁ గాదు. కేచర్లగోత్రము తగ్గ్రామవాసమునఁ గలిగిన దని “ఏయూర నుండిన యాయూరిగోత్రంబు” అని మొదలుగాఁ బర్వనాయకచరిత్రాదులందు వ్రాయబడినది. ఆగ్రామ మాంధ్రదేశమున నుండుటయు నాశబ్దము తేడచెఱువు శబ్దములచే నిష్పన్నం బగుటయు సుప్రసిద్ధంబు. కాబట్టియే అనపాతానాయని అయ్యన పూలిశాసనమున క్లో. తస్య గోత్రా ణ్యనేకాని ప్రసిద్ధా న్యాంధ్రమండలే” అని వ్రాయబడినది. కాన వీరిగోత్ర మాంధ్రదేశముననే ప్రసిద్ధంబు కాని యార్యావర్తమునఁ గాదు. చేతినాయుడు దొడ్డనాయుడు పెద్దన్న అని మొదలగుశబ్దము లాంధ్రభాషాశబ్దములే కాని హిందుస్థానిభాషాశబ్దములు గావు.

కాబట్టి వీరు తొలుతనుండి యాదేశమువారే యను రెండవ వత్సము నవలంబించినచో నీ కులగోత్రనామములు విరోధించును. అందువలన నీ దేశమునుండి యాదేశమునకు నేతద్వంశీయు లెవరోఁ బోయి యుండవలెను. క్రథమప్రతాపరుద్రుడు వెలమలగోత్రనిర్ణయము చేతిరెడ్డినాయు చేసినట్లు పర్వనాయక చరిత్రాదులవలనఁ జేలియుచున్నది. కాన నాతనితరువాతివారే యార్యావర్తమునకుఁ పోయి యుండవలయు.

పరిశీలించ దామానాయుడే తొలుత నాశ్యాన ర్తమునకుఁ బోయి పవాడని యెంచవలెను. బేతినాయుడు మున్నగువారు కాకతివారి యొద్ద సైనాపత్యాదులలో నుండఁగాఁ దత్పుత్రుండు హైహయఁడగు పల్నాటియనుగురాజునొద్ద సమాత్యండుగా నుండవచ్చును. అగ్రక దృష్టాంతములవలన దామానాయుడె యిచ్చటనుండి యనుగు రాజునొద్దకుఁ బోయినవాడని యేర్పడును. చెవిరెడ్డి బేతిరెడ్డి బేతినాయకులపుత్రులలోఁ గలనామభేదమును గుతించియు నితరవిషయములను గుతించియు విస్తరముగ నెనుకన్రాయంబడియెను. యుద్ధకాలముమార్పు టవలనఁ గాలాపేక్షములగు నాక్షేపము లన్నియు దూరాపస్తము లైనవి.

ఒక్కటిమాత్రము శేషించినది. రావుగారు మల్లనాయనికి నెట్టిక్కళాసమునాఁటికి సంతానమే జనింపలేదని సంతానాభావ పక్షమును దొలుత నెత్తికొని తరువాత “ఒకవేళఁ బుట్టినా రనుకొన్నను” అని సంతానసద్భావపక్షమును దీసికొని దోషము లీయ సాగి “మల్లనాయనికి సంతానమే లేక యుండఁగాఁ బ్రతాపరుద్రునితో ... సమకాలికుఁ డయ్యెను” అని మరలసంతానాభావ పక్షమునే యుపసంహారవాక్యమున నవలంబించి దోషము లిచ్చి యున్నారు. ఇది ప్రమాదజనితమో మఱియెద్దియో తోఁపక యున్నది.

ఏతదాక్షేపమధ్యమున “ప్రపితామహుఁడు పితామహుఁడు మనుమఁడు వయస్సునచ్చినమునిమనుమఁడు నేక కాలమున నున్నవారని చెప్పవలసి వచ్చును. ఇది యెంతయు నసంధర్భముగా నున్నది కదా” యని వ్రాసినారు. ఏలవ్రాసిరో భోఁషదు. లోకములో వయస్సువచ్చినమునిమనుమనితో సమకాలికు లగువార లెందఱో వినఁ బడుచున్నారు కనఁబడుచున్నారు. మనముచూచుటకై శను నిరుపదిసంవత్సరములమీఁదఁ బుత్రుండు నలువదిసంవత్సరములమీఁదఁ పౌత్రుండు